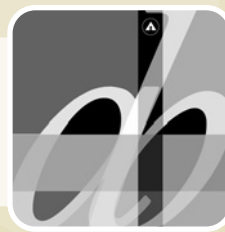

#33 martie - aprilie 2011

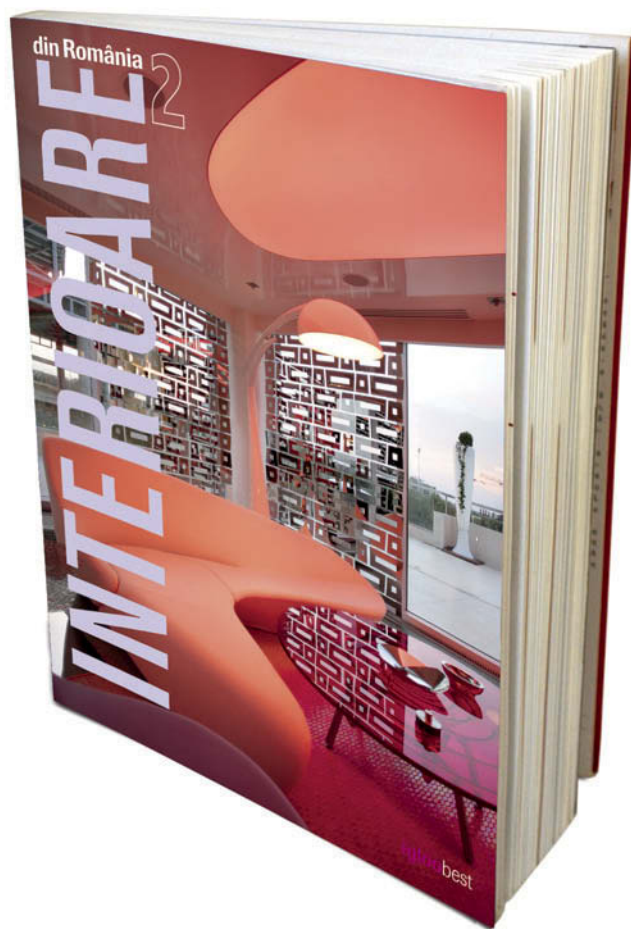
ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

Anuala de Arhitectură București 2011 | Chile. Dincolo de peisaj | Premiul Mies van der Rohe 2011

un nou album igloobest
din **mai 2011** în librării și pe www.igloo.ro

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București 04
- Colegiul Director OAR București. Urbanismul ratat 12
- Comisia de Disciplină OAR București. Despre „dumping” și „munca la negru” 14
- Anuala de Arhitectură București 2011 15
- Concursul de idei pentru reamenajarea parcului din Livada Poștei, Brașov. Faza I 16

EVENIMENTE INTERNE

- Conferința „Viața urbană”. Arh. Jan Gehl 18
- Restaurarea Bastionului Theresia din Timișoara 22
- Chile. Dincolo de peisaj 26

EVENIMENTE EXTERNE

- Zilele Patrimoniului 30
- Premiul Mies van der Rohe 2011: Neues Museum, Berlin 32
- Premiul Pritzker 2011 pentru Eduardo Souto de Moura 34
- World Class Cities Istanbul 36
- Cevisama 2011 40

Neues Museum, Berlin
© Stiftung Preussischer Kulturbesitz/David Chipperfield Architects
Photographer: Ute Zscharnt

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mihai Ene, arh. Alexandru Nicolae Panaitescu,
arh. Mario Kuibus, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Emil Ivănescu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactori:

Viorica Buică
Anca Rotar
Reka Țugui

Grafică:

Cătălin Artenie

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale. În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”. Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Ședințele Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului a Primăriei Municipiului București

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului, în noua sa formulă. Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

12 Ianuarie 2011

Comisia a avut următoarea alcătuire: Sorin Gabrea – Președinte; Doina Bubulete, Casandra Roșu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan – membri. Din partea Comisiilor Tehnice de specialitate au participat la discuții Andrei Zaharescu (Rețele) și Elena Boghină (Circulație). A fost prezent la ședință și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. Au fost prezentate următoarele documentații:

1. PUZ Str. Aeroportului nr. 4-6, S.1 / proiectant SC PZP ARHITECTURA SRL, URB. RUR. DAN TUDOR (aviz de urbanism)

S-au găsit soluții pentru cererile formulate de către membrii Comisiei: strada de lângă lac a fost extinsă la două benzi și a fost prevăzută și cu pistă pentru biciclete; volumetria clădirii a fost modificată; str. Aeroportului a fost gândită pentru o extindere la 4 benzi, iar centrul comercial a fost prevăzut cu circulații interioare. Ar mai rămâne de rezolvat problema străzilor lungi, care ar fi de dorit să fie articulate într-o tramă mai coerentă.

Constantin Enache este de părere că propunerea este una onorabilă, care ar trebui avizată, pentru că zona se dezvoltă chiar și acum, în perioada de criză, în apropierea sa apărând mari centre comerciale și puncte de desfacere. A mai fost extinsă în zonă și rețeaua de apă și au fost începute unele structuri, prin urmare rezervele de teren ar putea fi folosite pentru a impune o densitate potrivită cu cea a unui oraș. Casandra Roșu ar dori să știe dacă, pentru clădire, a fost gândit un studiu de vizibilitate. D-sa ar mai fi dorit ca proiectul să păstreze, chiar și pentru această revenire, o anume ținută – să fie prezentate, adică, și planșele de descriere ale clădirii, și volumetriile, pentru ca și cei prezenți și foștii membri care au absentat de la prezentarea anterioară să poată ține cont de toți factorii intrați în ecuație. Se mai interesează de felul în care au fost tratate problemele apropierea de lac, cu zona de protecție necesară, și ale zonei verzi.

Tiberiu Florescu este de acord cu intenția/necesitatea ca în propunere să existe dorința și posibilitatea de a corela toate documentațiile, dar cere să fie prezentat mai clar și mai explicit planul de reglementări, pe care l-ar vrea însoțit de un plan de cadastru care să facă posibilă citirea circulației terenurilor. D-sa ridică și problema proprietăților separate de calea ferată, afirmând că este important să se știe ce anume se modifică în traseul acestei artere, chiar dacă ea rămâne domeniu public.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Propun amânarea proiectului și revenirea lui în Comisie cu acte care să dovedească limpezirea situației juridice și circulația terenurilor. PUZ să cuprindă profilele corespunzătoare definirii străzilor. Mai dorim planșe care să probeze regimul funcțional al terenurilor. Legătura între străzi prin incinta centrului

comercial să fie păstrată. Dovediți fluența arterei de mal de lac și probați retragerea față de luciul de apă.”

2. PUZ Str. Paleologu nr. 18B, S.3 / proiectant SC ALPHA DESIGN SRL, URB. RUR. MARIANA IFTIMIE ILEA (aviz de urbanism)

Incinta este una cu drum de servitute și aparține zonei protejate 36 Negustori. Ea este închisă și are suprafața totală de 1.019 mp, din care construiți vor fi 187. Terenul este proprietate de stat. Se dorește concesionarea lui pentru construirea unei locuințe, drept pentru care au fost avansate două propuneri. Sorin Gabrea apreciază că trebuie clarificat, înainte de orice discuție, regimul juridic al proprietății, iar Tiberiu Florescu adaugă că, într-un caz de acest fel, acordul vecinilor este absolut obligatoriu.

Dan Șerban este de părere că este posibilă construirea alături, cu acoperirea calcanului, iar clădirea poate închide toate capetele. Administrarea, însă, va fi una foarte grea, pentru că intrarea este subdimensionată.

Tiberiu Florescu atrage atenția asupra faptului că popularea incintei cu construcții va aduce o mulțime de probleme greu de soluționat, legate de foc (cum se face accesul pompierilor?), de calitatea materialelor folosite ș.a.m.d.

Dorin Ștefan: „Eu nu cred că ar trebui să se construiască aici prin concesionare, ci prin înaltare. Soluția aceasta este preferabilă ocupării unui teren care și așa are foarte multe probleme și care, în mod sigur, va face terenul să evolueze prost”.

Constantin Enache: „Situația este tipică pentru mai toată zona veche a Bucureștiului. Unele funduri de sac sunt rezolvate bine. Aici cred că ideal ar fi să încercăm o curățire a incintei și o reconstruire sau să păstrăm particularitatea locală și să încercăm să acomodăm această cerință nouă cu construitul. Curtea trebuie discutată, cred, ca grad de suportabilitate, și pentru aceasta aș vrea să pot vedea toată insula”.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți cu o analiză

și reglementări pentru întreaga incintă și cu atribuirea unor drepturi egale tuturor locatarilor. Propuneți o zonă de acces care să respecte condițiile legale și precizați care este zona de folosință comună”.

3. PUZ Str. Pridvorului – Str. Gura Ocnitei, S.4 / proiectant SC ARTEK CB SRL, URB. RUR. CRISTINA ENACHE

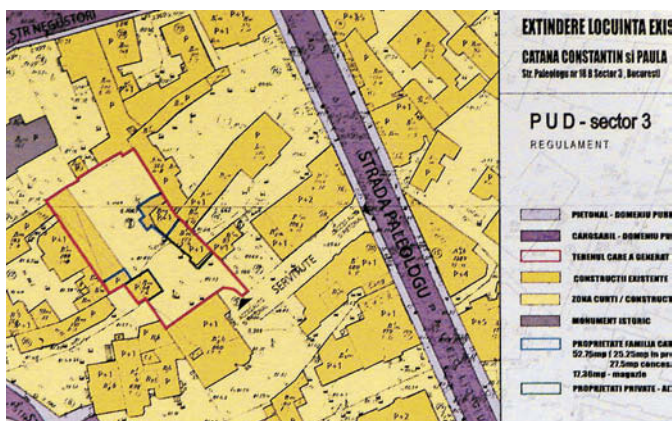
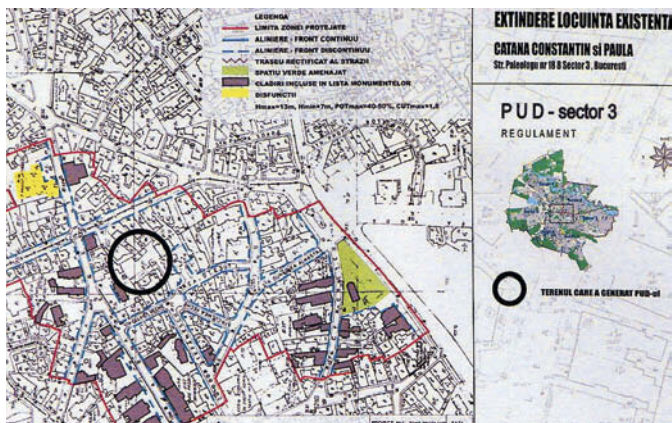
Terenul este situat în Parcul Tineretului, în acea zonă dedicată construcțiilor din spatele inelului median, aproape de Calea Văcărești și are 7.500 mp. Situația lui juridică este în desfășurare. Documentațiile sunt actualizate, iar situația prezintă un imobil realizat, un șantier în lucru cu o clădire de P+12. S-a făcut propunerea de modificare a străzii dinspre parc, și a încă două străzi apropiate, pentru a putea fi facilitat accesul spre Calea Văcărești. Indicatorii sunt distribuiți față de zonele de teren, care sunt diferite și aparțin unor UTR diferite, M2 și L1, pentru suprafețe de sub 1.000 mp. Înălțimea propusă este de P+4, iar CUT ajunge la 2,4. Pentru suprafețe între 1.000 – 2.000 mp, s-a propus construirea de imobile de P+10, cu un CUT de 3, iar cele care trec de 2.000 mp au fost rezervate construirii de peste 10 etaje, cu un CUT care poate ajunge la 4. A mai fost propusă o zonă de piață către Calea Văcărești.

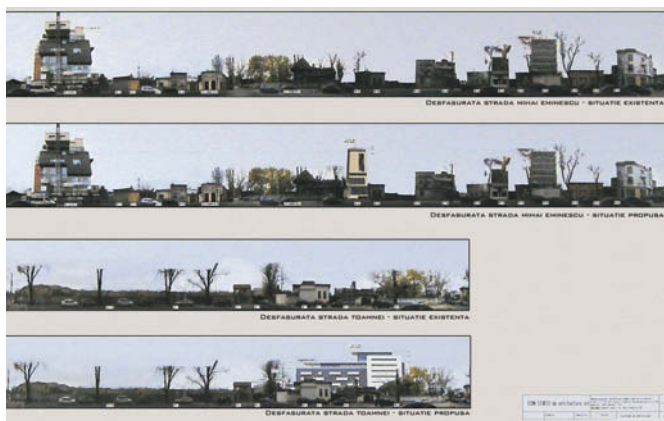
Andrei Zaharescu observă că în planșă apare o suprafață de teren rezidual și se interesează dacă se cunoaște proprietarul acestuia. Se răspunde negativ.

Constantin Enache se arată, în principiu, de acord cu densificarea zonei, a cărei singură problemă este în opinia sa cea a accesibilității. Ar mai dori ca partea de reglementări urbanistice să fie mai apropiată intenției de arhitectură.

Dan Șerban este de părere că volumetria este foarte bine rezolvată, mai ales din punctul de vedere al apropierii de intersecție. Și el este de părere că o irigare suplimentară a zonei ar fi bine-venită.

Vlad Cavarnali consideră că strada existentă ar fi bine să fie continuată, lucru care ar duce la rezolvarea într-un alt mod a intersecției.

Gheorghe Pătrașcu este de părere că, per ansamblu, CUT este prea mare și cere o reducere a acestuia. Rezoluție (Sorin Gabrea): „Cu soluționarea problemelor aici menționate și, mai ales, cu o atenție specială afectată rezolvării intersecției, se avizează favorabil.”

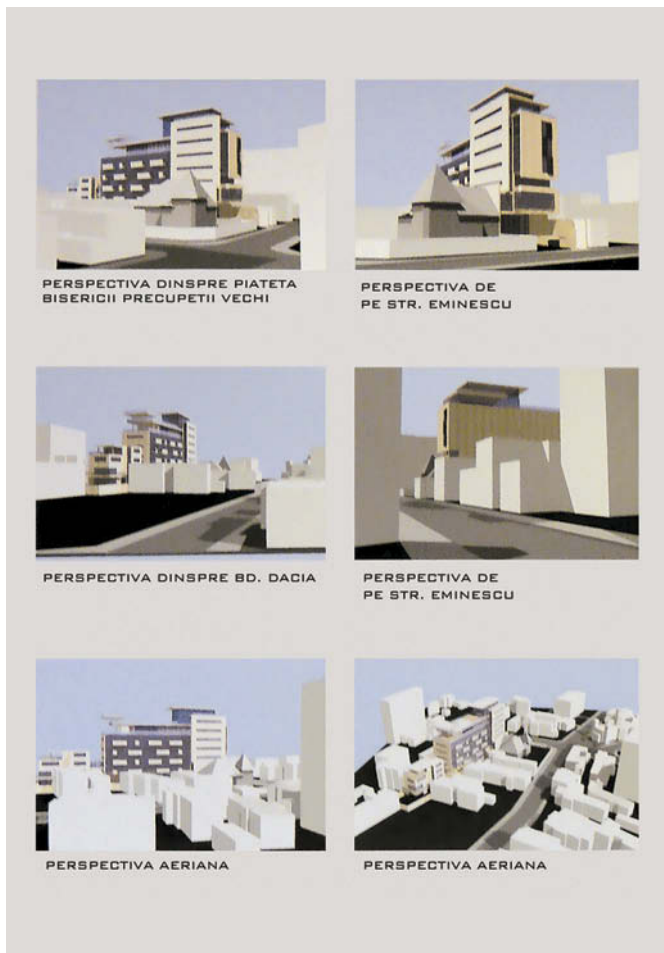
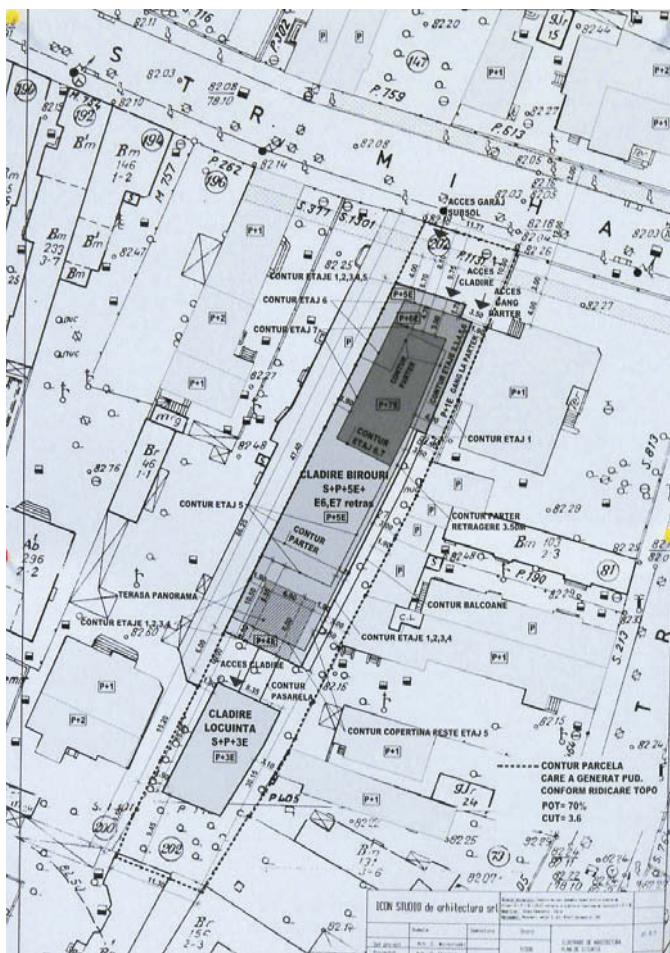
4. PUZ Str. Mihai Eminescu nr. 202, S.2 / proiectant BIA ANDREEA DALIMON FLOREA, ARH. MARGARETA FOTACHE, ARH. ANTONELA ROȘU (aviz de urbanism)

Terenul de 1.100 mp pe care se dorește construirea aparține zonei protejate, care permite aici un CUT de 6 și un POT de 20%. El este îngust către stradă și se află în apropierea Liceului Cantemir și a monumentului de arhitectură Casa Gheorghe Petrescu. Zona are, însă, deja, funcțiuni mixte și o serie de clădiri care ating o înălțime relativ mare. Se dorește construirea, spre Str. Eminescu, a unei clădiri care să atingă la cornișă P+5, cu et. 6 retras, de o înălțime maximă de 30 m, soluție care ar conduce și la realizarea unei terase, iar pe spate acest nivel va cădea spre P+3. Retragerile laterale

sunt de 3 m către vecini și de 5 m pentru partea din spate. Casandra Roșu dorește să știe dacă, acum, pe acel teren există ceva. Se răspunde că există o clădire veche, oarecare. Sorin Gabrea se interesează despre felul în care va fi rezolvată problema necesarului de mașini. Se răspunde că a fost gândită o soluție cu rampă, care ar face posibilă parcare a întregului număr de mașini.

Tiberiu Florescu este de părere că „acest proiect, în stadiul în care este prezentat, este ilustrarea perfectă a construitului mare pe parcelă mare și a celui mai mic pe lot mai mic. Distribuția maselor și volumelor, aici, este nereușită”. Casandra Roșu ar dori să știe cum va fi rezolvată nevoia de protecție a monumentului, cum a fost definită zona lui de protecție.

Dan Marin: „Forma parcelei mi se pare aici cea mai importantă. Nu cred că putem bloca strada și nu cred că ne putem permite să construim ceva în genul lame verticale și canioane. Cred că, mai curând, o egalizare a volumelor ar fi preferabilă, poate însoțită de prezența unor curți interioare,

iar înălțimea să fie relativ egală, să se evite aglomerarea. O studiere a extinderii regulii acesteia ar fi fost folositoare, pentru că ea ar fi răspuns întrebării legate de modul în care se va construi aici în continuare.”

Cassandra Roșu accentuează și ea această problemă a relației cu vecinătățile: „Vi se pare corectă relația estetică și volumetrică pe care o dezvoltăm cu locul și cu construitul vecin?” Vlad Cavarnali: „Compoziția volumelor este foarte importantă în acest loc, iar relația cu casa-monument acum nici nu există, măcar. Creați o presiune mare asupra casei proxime prin alăturare, o soluție mai bună ar fi să retrageți foarte mult volumul înalt.”

Doina Bubulete: „Vă rog să protejați zona, în primul rând, și să ocupați abia după aceea terenul. Personal, nu cred în această formulă de relaționare, la care sigur că se va mai adăuga prezența sticlei și altele care nu țin cont aproape de nimic. Aș dori să ne prezentați un scenariu mai respectuos față de frontul străzii.”

Dan Șerban: „Sunt de acord cu acuratețea în sine a obiectului, dar locul lui, evident, nu este aici. Așa că ar fi bine să ne gândim la altceva, poate la o spargere a obiectului bloc în elemente, cu o pauză între ele, iar această soluție să fie coroborată cu vecinătățile și poate că, astfel, vom genera aici o regulă.”

Sorin Gabrea se pronunță în favoarea unei soluții cu front continuu, dar Cassandra Roșu crede că o astfel de rezolvare nu respectă deloc morfologia locului.

Constantin Enache: „Locul este unul foarte dificil, iar orașul se naște și se dezvoltă foarte inegal. Aici, cum parcelarul este mai îngust, sunt de părere că s-ar putea construi în front continuu, dar sunt foarte multe probleme, mai ales în relațiile cu vecinii. Cred, însă, că diminuarea în ansamblu a volumului este necesară, dar, oricum, soluția trebuie precedată de un aviz de la Ministerul Culturii”.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Așa cum s-a spus, proiectul are calitate, dar zona este foarte dificilă și parcelarul este unul nematurizat. Ar fi fost de dorit unele reglementări progresive, poate unele comasări, care să fi permis modificarea construitului. Scriptic și legal, un PUD ar fi suficient. Vă rugăm să reveniți cu reglementări pentru parcela dvs., dar cu o analiză la nivelul întregii insule, care să facă opțiunea dvs. foarte clară și documentată. Încercați o propunere cu două edificabile pe lot și definiți mai bine legătura cu biserica din apropiere. Încercați să mai reduceți înălțimea propunerii și gândiți-vă la o reglementare omogenă pentru toți proprietarii din zonă.”

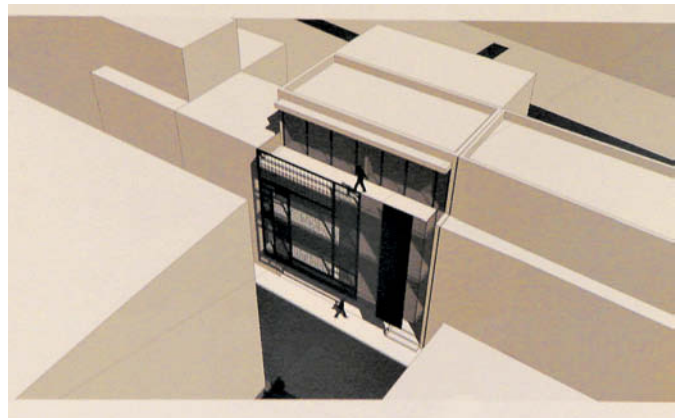
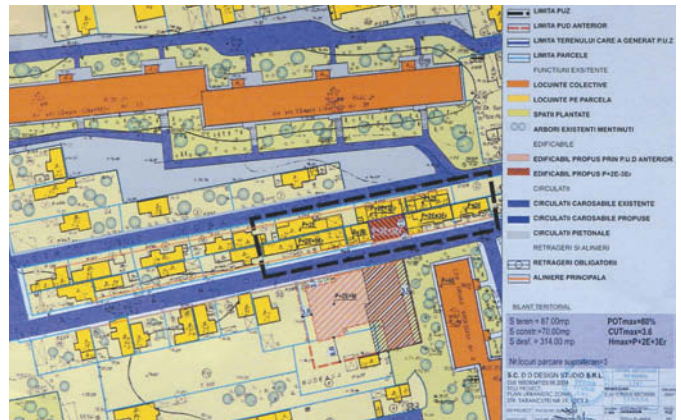
5. PUZ Str. Dr. Carol Davila nr. 68, S.5 / proiectant SC DESIGN SERVICES SRL, URB. RUR. MARIUS TURCU

Pentru un teren de 300 mp aflat în ZP 45 se dorește obținerea unei concesiuni care să permită construirea unei clădiri cu P+2 și 3R, un imobil cu 3 apartamente. Retragerile care vor fi asigurate vor măsura 2 m spre spate și 4 m către stradă, în vreme ce la N și la E vor exista alipiri la calcan. CUT va crește de la 1,8 la 2,15. Sunt asigurate 6 locuri de parcare. Constantin Enache este de acord cu soluția, cu observația că „întreaga parcelă s-ar putea să reclame un drum de acces.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Se avizează favorabil.”

6. PUZ Str. Țărăncuței nr. 19, S.3 / proiectant SC DD DESIGN STUDIO SRL, URB. RUR. ANGELICA IONELA STAN (aviz de oportunitate)

Proiectul se află în S3, iar în zona în care se intenționează construirea, trama stradală este anterioară anilor 1970. Indicatorul funcțional este L1A, se dorește construirea unui imobil P+2/3R, care ar crește POT de la 45 la 80 și CUT de la 1,3 la 2,6. Constantin Enache face recomandarea ca terasa

să fie tratată ca un spațiu verde, iar Vlad Cavarnali atrage atenția asupra faptului că ar fi posibil ca la rezolvarea colțurilor să apară probleme.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Suntem de acord cu avizarea favorabilă.”

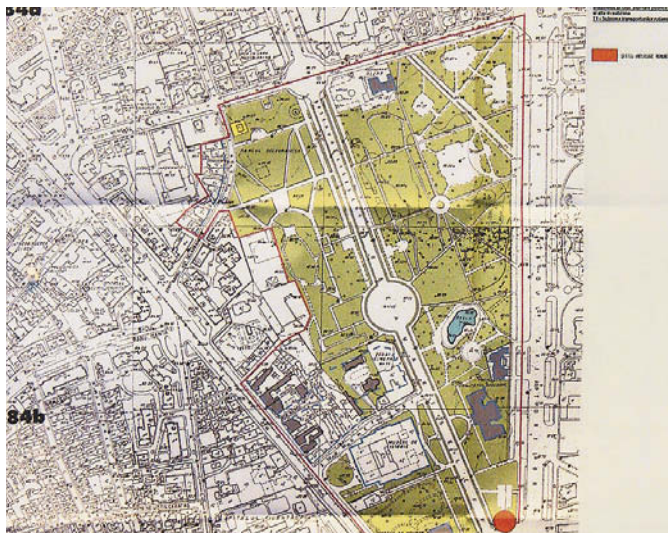
7. Amplasament ansamblu monumental Regele Ferdinand / proiectant ADMINISTRAȚIA MONUMENTELOR ȘI PATRIMONIULUI TURISTIC (consultare)

Se dorește plantarea statuii ecvestre a Regelui Ferdinand în București, într-un loc reprezentativ, drept pentru care sunt prezentate Comisiei trei variante de amplasare, în trei dintre piețele principale din Capitală, printre care Charles de Gaulle și Victoriei.

Cassandra Roșu face observația că: „Aceste statui care ne tot sunt prezentate nu au un studiu istoric însoțitor, care să ne permită să înțelegem ce avizăm și ce semnificație are monumentul, dacă are vreuna.”

Tiberiu Florescu este de părere că „statuile de acest fel nu sunt gândite deloc în vreo relație cu orașul, ci doar aduse spre a fi plantate, ca și cum orașul ar fi o vitrină cu

bibelouri – or, orice monument ar trebui să fie văzut într-un anume fel, de către trecători mai ales, ar trebui să fie propriu și unor procesiuni, din când în când ș.a.m.d. Aceste lucruri nu sunt gândite aproape niciodată.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Soluția preferabilă dintre cele trei variante este cea din Piața Victoriei, dar vă atragem atenția că ea s-ar afla într-un spațiu pietonal și așa deficient și slab constituit. Propuneți o amenajare pentru toată suprafața afectată de monument.”

Au mai fost prezentate și avizate favorabil, după prezentări sumare, neridicând probleme importante, proiectele PUZ Str. Stroe Postelnicu nr. 3, S.2 / proiectant SC AGORA PROIECT SRL, URB. RUR. IULIANA ANGHELESCU și PUZ Str. Slăvești nr. 19A, S.1, proiectant SC GRAPH TRONIC XM SRL, URB. RUR. RADU POPESCU

19 Ianuarie 2010

Comisia a avut următoarea alcătuire: Sorin Gabrea – Președinte; Doina Bubulete, Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Vlad Cavarnali, Dan Marin, Dorin Ștefan, Dan Șerban – membri. Din partea Comisiilor Tehnice de specialitate au participat Andrei Zaharescu (Rețele) și Elena Boghină (Circulație). A fost prezent la ședință și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. S-au dezbătut următoarele documentații:

1. Reactualizare PUZ Coordonator S.6 / proiectant SC ALTER EGO CONCEPT SRL și PRIMĂRIA SECTORULUI 6 (consultare)

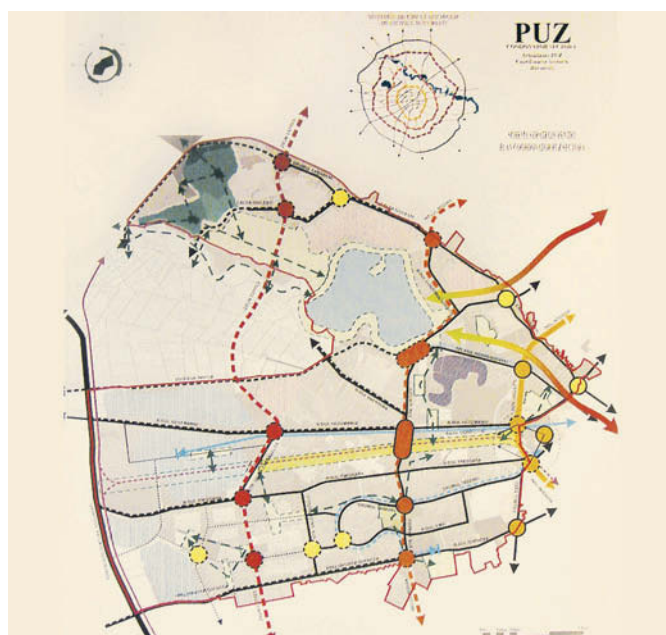
Discutarea unei documentații de o asemenea anvergură este argumentată prin faptul că PUZ S.6 a ieșit din valabilitate și, în același timp, există foarte multe documentații aprobate care și-au produs și încă își produc efectele. Pentru moment, avizarea documentațiilor se face pe baza PUG, ale cărui prevederi sunt, în repetate cazuri, altele decât cele preconizate de administrația locală. În același timp, se mai arată că, dată fiind perioada dificilă prin care se trece, este de dorit ca orice tip de investiție să fie întâmpinat cu deschidere, ceea ce PUZ, în condițiile date, nu mai poate oferi. Bogdan Bogoescu atrage atenția arhitectului-șef de sector asupra necesității de a se proteja, sub orice formă, calea ferată aflată pe teritoriu, care poate constitui una dintre rezervele cele mai importante de teren ale Capitalei. Din partea administrației, se răspunde că linia ferată despre care este vorba a fost deja asumată de către Ministerul Transporturilor ca posibilitate/resursă de realizare a unei legături urbane

Râzoare-Valea Cascadelor. Dl. Bogoescu apreciază această intenție și precizează că, într-o astfel de abordare folositoare orașului, atât Râzoare, cât și Valea Cascadelor pot deveni importanți poli urbani. Sorin Gabrea, însă, atrage atenția părților că ar fi limitativ ca, referitor la o astfel de posibilitate, să fie gândit doar transportul, iar restul dotărilor să fie trecute sub tăcere. Gheorghe Pătrașcu sugerează să se aprobe documentația actuală ca o formă de continuitate a celor deja petrecute până acum, însă Stelian Constantinescu, consilier local, arată că „există foarte multe zone libere în teritoriu, cu construcții punctuale, care nu presupun dezvoltări importante. Nu există, pentru moment, semne că ar crește fie populația, fie sectorul economiilor sau investițiilor, așa încât este foarte importantă o discuție lămuritoare, cel puțin, față de intenția de a spori intensitatea unor zone, în lipsa unor indici clari de evoluție. Mai grav, însă, ar fi că dispar fâșii verzi din lungul Dâmboviței.”

Constantin Enache arată că „la Râzoare s-a încercat schimbarea configurației spațiilor verzi, iar alte spații verzi sunt preluate direct din PUG, însă deseori realitatea a modificat ceea ce se știe sau s-a dorit”. Referitor la acest aspect, Stelian Constantinescu menționează că „în zona Vasile Milea, de pildă, pe terenul indicat cu verde au apărut construcții mici”. Arhitectul-șef al Sectorului 6 răspunde că în acel loc s-a încercat construirea unui spital, adăugând și că în numeroase cazuri „PUZ (de Sector) poate fi păstrat așa cum a fost, cu regulamentele vechi, dar că derogările se pot face prin PUZ-uri punctuale”.

Casandra Roșu: „În mod normal, PUZ-urile de Sector detaliază PUG, iar prevederile bune au fost balansate de numeroase PUZ-uri care au propus altceva. Întreb: putem accepta un colaj de PUZ-uri în locul unui PUZ mare, general? Și încă o întrebare – ce veți face dacă Strategia Bucureștiului, pe care dvs. nu mai puteți să o așteptați, justificat în unele cazuri, nu se va potrivi strategiei pe care o doriți dvs.?”

Constantin Enache: „În 2004-2005, PUZ nu au fost făcute ca PUZ-uri de Sector. Au fost comandate PUZ-uri mai mari, iar mai apoi un PUZ general, cu rol de coordonare, care a avut tema de a pune cap la cap PUZ-urile aprobate pentru a le coordona. Iar modificările au fost importante în unele locuri. Însă au fost gândite zone mai mari decât cele reale, datorită amplorii investițiilor de pe atunci, și nu întotdeauna au rezultat obiecte sau lucruri de bună calitate. Realitatea, trebuie să admitem, s-a mișcat altfel decât gândirea noastră. Prinși de un val de entuziasm, nu ne-am pus decât prea puține

Întrebări vitale pentru o dezvoltare urbanistică totală, completă – cât costă, cine plătește, cine face, cine gestionează anumite operațiuni?”

Gheorghe Pătrașcu: „Există un PUG, PUZ coordonator și PUZ-uri de derogare. Acum vrem să aprobăm un PUZ coordonator rectificat: ce a fost și ce se propune? Ce se propune este acceptabil? Dacă răspunsul pentru majoritatea documentațiilor este pozitiv, atunci lăsăm PUZ-urile să se desfășoare în continuare, dacă nu, ele trebuie limitate și epuizate, pentru a putea propune o gândire nouă.”

Andrei Zaharescu crede că o soluție ar fi identificarea unor zone de restricții – cele necesare apeductelor, CET-urilor, zonelor de apă industrială ș.a.m.d., care pot fi rezervate ca locuri cu o anume destinație, neconstruibile. Există, mai arată d-sa, zone mari ce necesită studii de viabilizare, sens în care și Primăria, și investitorii, trebuie să facă eforturi ce vor avea ca rezultat obținerea unor costuri reale pentru echipare, în funcție de care ambele părți își vor putea ierarhiza prioritățile. Sorin Gabrea este de părere că toate aceste probleme pot fi rezolvate numai etapizat, prin urmare este strict necesară o planificare pe termene.

Elena Boghină: „Au existat întâlniri cu administrațiile de Sector, inclusiv cu cea a S.6, iar în ceea ce-i privește pe cei din urmă, au fost identificate două zone cu probleme mari de circulație – la N de lacul Dâmbovița, acolo unde trebuia să se realizeze închiderea inelului median, și în zona prelungirea Ghencea, unde profilul propus inițial are de 65 m, cu 3 benzi pe sens și zona centrală verde, trotuar și alte separații, dar au apărut o serie de construcții care „mănâncă” din acest profil, și trebuie gândită o nouă formulă de arteră. Să nu uităm că prelungirea Ghencea ar fi trebuit să fie o deschidere către Craiova. Mai există, în plus, și o serie de modificări ce afectează Drumul Expres.” Arhitectul-șef de Sector răspunde că, în acest moment, se mai poate realiza doar un profil de 59 m pentru bulevardul Ghencea.

Tiberiu Florescu: „PUZ-ul coordonator de Sector este o invenție pur românească. Se propune un „PUZ în PUZ”. Putem fi de acord cu dorința Sectorului de a-și manageria corect zona, ale cărei probleme le cunoaște fără îndoială cel mai bine, dar documentul trebuie să respecte legislația actuală. Trebuie observate, poate listate și demarate gândiri punctuale pentru zonele cu probleme, dar ideea de a face o documentație nouă cred că este greșită. În lipsa documentațiilor majore (PUG, Strategie), nu vom crea decât probleme. Ceea ce cred că se poate face este să fie realizată o gestiune amănunțită a teritoriului, o gândire a infrastructurii, poate chiar și inițierea ori rezolvarea ei, ca și realizarea unor

studii de fundamentare pe anumite domenii ori direcții”.

Sorin Gabrea: „Nu cred că trebuie să uităm că mari proiecte ale orașului nu se pot dezvolta, pentru că, în zona limitrofă, comunele sunt indiferente sau chiar se opun dezvoltării Bucureștiului – vezi exemplele Chiajna sau Bragadiru. Cred că, în acest sens, ar fi de dorit ca administrațiile să aibă un mandat limitat pentru a-și urmări planurile.”

Bogdan Bogoescu: „Acest PUZ modificator trebuie să actualizeze PUZ S.6 introducând documentațiile existente și nu extinzându-se prin înglobarea altor reglementări suplimentare. Anumite zone cu potențial pot fi interzise pentru construcție până la PUG sau până la verificarea prevederilor Strategiei Bucureștiului pentru acest Sector.”

Arhitectul-șef al Sectorului 6 răspunde, însă, că se confruntă cu două tipuri de probleme majore cărora nu le poate face față folosindu-se de reglementările actuale ale PUZ:

1. Faptul că modificările per ansamblu ar fi relativ puține ca număr, deci nu ar sta în calea întocmirii unei strategii care să o consfințească, cumva, pe cea veche;
2. Pentru moment, este obligat să aprobe certificate de urbanism pe anumite zone pe care nu le poate controla. Iar toate acestea pot degenera în conflicte de ordin juridic.

Cassandra Roșu ar dori să știe dacă există un bilanț teritorial pe funcțiuni și amintește că, în ceea ce privește spațiile verzi, prevederile UE recomandă sporirea, pe cât posibil, a dimensiunii terenurilor ocupate cu spații plantate. Gheorghe Pătrașcu arată, în acest sens, că „Dintre toate sectoarele Bucureștiului, S.6 stă cel mai prost cu spațiile verzi.”

Constantin Enache: „Sunt de acord că acest PUZ va trebui să rezolve toate problemele de gestionare ale Sectorului, prin urmare toate modificările trebuie să fie introduse. De subliniat și oportunitatea efortului depus de administrația de Sector, care va duce la obținerea unui punct de vedere întemeiat, de luat în calcul serios atunci când va fi discutată strategia. De la desene la argumente, însă, va fi necesară o serie de studii de fezabilitate pentru echiparea unor teritorii ce vor primi zone construibile, poate chiar anchete sociologice.”

Doina Bubulete: „Mie mi se pare că documentația nu e «coaptă» încă. În orice caz, nu e suficient demonstrată și nu știu cât de mult e argumentată oportunitatea unei asemenea operații. Cred că elementele-cheie nu sunt subliniate suficient. Cum sunt analizele cost-beneficiu? Care va fi relația Sectorului cu centrul orașului? Dar cu celelalte sectoare?”

Dan Șerban: „PUZ-ul prezentat înseamnă un mare efort, însă el pare, așa cum este acum, doar un studiu de caz. Dacă s-au înregistrat, și sigur s-a întâmplat așa, modificări, documentația le poate consemna și poate fi folosită ca argumentație pentru discuțiile pregătitoare în vederea finalizării PUG sau a Strategiei.”

Dan Marin este de părere și el că efortul este unul important, însă este grevat de tot felul de mici probleme care, în cele din urmă, răstoarnă orice idee de intenție urbanistică:

„Trebuie, cel puțin, reglementări mai clare și mult mai bine respectate, pentru că, altfel, în pofida oricăror bune intenții, realitatea va fi nu cea pe care ne-o dorim noi, ci cea care este de fapt în zona Crângași-Lacul Morii.”

Cassandra Roșu: „Toate deciziile importante trebuie fundamentate cu studii serioase pentru toate nivelurile.”

Sorin Gabrea: „Vă propun, pe de altă parte, să privim comparativ zonele, chiar cele din interiorul Sectorului dvs. Avem un deficit imens de străzi pentru oraș. Pe multe parcele, străzile se strecoară printre proprietăți. Sunt cu totul de acord cu efortul dvs. și cu nevoia de documentație, dar acest tip de urbanism, pe parcelă sau limitat la o anumită zonă, trebuie oprit. Pe zona de sus a sectorului aveți arii industriale deja dotate cu o serie de utilități, dar chiar acolo înregistrați un exemplu de cum nu trebuie făcută o intervenție urbană, în acel puzzle în care niciun lucru nu e legat de celălalt.”

Bogdan Bogoescu: „Zona numită are și ea un potențial excepțional, dar cel mai util lucru acum ar fi, cred, să dăm o restricție de construire pe ea, pentru că în lipsa unei vederi de ansamblu și a unei analize ample, conexate, dezastrul va deveni permanent.”

Gheorghe Pătrașcu, însă, atrage atenția asupra faptului că a da interdicție de construire pe o zonă mai mare este foarte greu, pentru că acolo se pot afla o sumă de puncte dintre care unele pot fi perfect în legalitate.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă solicităm, în vederea revenirii, să reanalizați zona Giulești; păstrați prevederile din PUG pentru Zoo; țineți cont de artera de rocadă din jurul lacului; urmăriți structura stradală; parcul de distracții trebuie mai bine reanalizat și el; zona industrială tratată mai profund, detaliată; analizați posibilitatea unui depou la Domnești și a unei parcuri de descurajare; atunci când desenați anumite prevederi care depășesc conturul strict al orașului, continuați-le, chiar dacă ele nu vor constitui în sine o reglementare, dar fiindcă ele reprezintă o gândire; încercați o dublare a centurii pentru zona afectată de Calea Ferată (Bogdan Bogoescu atrage atenția că, în viitor, centura va deveni un bulevard urban și că deja trebuie gândită și tratată ca atare); acolo unde nu puteți aplica restricții de construire, limitați pe cât posibil acest drept.”

2. PUZ Pasaj Baicului – Șos. Pantelimon – Străpungere D-na Ghica / proiectant SC METROUL SA

Între Bd. Pantelimon și Bd. Basarabia se dorește aprobarea unui SF pentru reabilitarea liniei de tramvai și a sistemului rutier, ca și pentru rezolvarea problemelor urbanistice care țin de realizarea pasajului din zona Delfinului. Pasajul este prevăzut și în PUZ S.2.

Sorin Gabrea cere petenților să îl convingă de necesitatea obligatorie a demolării Pieței Delfinului și să prezinte o idee despre relaționarea liniei de tramvai cu restul sistemului de

circulație pe șine din zonă.

Cassandra Roșu sugerează o soluție cu rampe decalate pentru a face loc și unui mic spațiu public.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Optăm pentru prezența tramvaiului, aici și în întreaga zonă, dar va trebui să analizăm mai profund în ce măsură putem să afectăm Piața; vă rugăm să reveniți cu prezentarea unor profiluri longitudinale și a unor secțiuni prin teren, ca și cu schema viitoarei circulații de tramvaie.”

3. PUZ Metrou – Linia 5 – Tronson 3 – B-dul Elisabeta / proiectant SC METROUL SA (consultare)

Există un SF pentru secvența Universitate-Pantelimon, care se cere însoțit de proiectul tehnic edilitar Eroilor-Universitate. Metroul va trece între fundul pasajului pietonal și coama tunelelor de la M2. Ideea unui pasaj rutier peste Galeria de Metrou presupune o schimbare completă de soluție, astfel încât proiectanții doresc să supună Comisiei ideea de fezabilitate / oportunitate a acestei posibilități.

Bogdan Bogoescu consideră că mai importantă ar fi intensificarea circulației pietonale pe Bulevard de la Cinematografe spre Cișmigiu.

Cassandra Roșu, însă, se declară „consternată de o asemenea gândire, care nu e una normală pentru un oraș. Nu înțeleg de ce anume insistăm în permanență asupra unui loc – întotdeauna Centrul Orașului – care nu are nevoie decât de curățare și civilizare, nu de răscolire, de intervenție în forță, atunci când el are deja o identitate, un contur, o personalitate.”

Sorin Gabrea apreciază că pe bulevard s-ar putea circula într-un singur sens, dar chiar și așa soluția de rezolvare a metroului se va schimba.

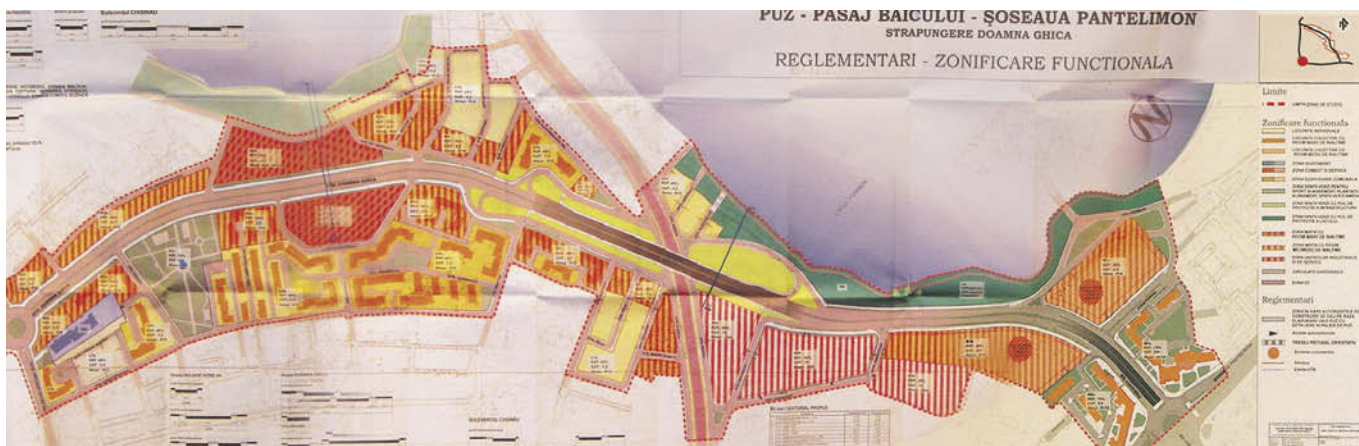
Dan Marin dorește să fie precis descrise și localizate accesele. Tiberiu Florescu este de părere că doar pentru o simplă idee enunțată nu se poate lua o decizie sau ceva asemănător:

„Lucrurile pot fi foarte importante pentru oraș, și cred că trebuie mult mai bine gândite costurile, desfășurarea lucrărilor, impactul, rentabilitatea economică, efectul pe termen scurt și lung din punct de vedere sociologic ș.a.m.d. De ce fac un pietonal aici? Cred că sacrificiul ar fi prea mare în raport cu efectele. Iar mobilitatea urbană trebuie controlată, nu rezolvată.”

Bogdan Bogoescu: „Funcțiunile laterale ale unui pietonal ar trebui să fie atractive, caz în care e necesară o reabilitare a fațadelor, o refuncționalizare a unor mici sub-zone ș.a.m.d.”

Vald Cavarnali: „Dacă ar fi necesar cu adevărat un proiect aici, el ar trebui să fie unul integrat. Mi se pare important să dezvoltăm metroul, pentru a da viață orașului”.

Sorin Gabrea consideră, în fine, că acestei probleme majore îi este necesară o consultanță de urbanism; așteaptă revenirea proiectanților cu soluții desenate, concrete.

Conventia Romana de Iluminat

18-20 mai, Bucuresti

Sponsor Argint

VELUX®

Sponsor Concurs LED DESIGN

OSRAM
Opto Semiconductors

Singurul eveniment international din Romania
dedicat arhitecturii, iluminatului si designului

16 vorbitori de peste hotare

Conferinte, expozitii

Paulo Mendes da Rocha

castigator al Mies van der Rohe Prize (2000) si Pritzker Prize (2006)

Gaetano Pesce - arhitect si designer cu lucrari in

The Museum of Modern Art din Manhattan (New York) si Victoria and Albert Museum (Londra)

Dan Sergiu Hanganu

Roger Narboni

Juri Troy

www.rlc.org.ro

Parteneri

S.A.I.D.Ro.
Societatea Arhitecților
de Interior și Designerilor
din România

Facultatea de Arhitectura
de Interior

**ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN
ROMÂNIA**

Urbanismul ratat

În 1965, eram în anul 5 al facultății de arhitectură. La cursuri și atelier ni se vorbea despre „Schița de sistematizare” a Bucureștilor – un fel de PUG, dar mai elaborat (exigențele statului socialist erau mai mari în ceea ce privește conținutul și forma documentațiilor, iar acest client unic știa să ceară tot mai mult de la angajații săi, pe măsură ce le oferea tot mai puțin). Între altele, ni se vorbea despre șoseaua de centură, inelul 1, inelul 2, podul rutier Basarab. Azi, după 46 de ani, iată podul Basarab inaugurat! Despre celelalte, liniște. Cele scrise până acum ar justifica titlul și articolul s-ar putea încheia, într-o bună tradiție minimalistă, aici. În anii aceia, precum și mai de curând, urbanismul Bucureștilor a fost confruntat cu o seamă de sfidări, iar cei chemați să se ocupe de urbanism n-au izbutit să le desfidă.

Sfidarea megalomaniei

Corul bocitoarelor ce deplâng astăzi starea orașului nostru au uitat, sau nu vor să-și aducă aminte, că zona centrală s-a deteriorat drastic și ireversibil în anii '80 ai secolului trecut. O arteră artificială, fără țintă și fără funcțiune, s-a tăiat brutal de la vest la est și a distrus țesutul stradal pe o largă arie, distrugând clădiri și destine – un bulevard care nu unește nici azi nimic și care n-are nicio legătură cu scheletul radial-inelar pe care s-a dezvoltat Capitala. Efortul de a realiza Bulevardul Victoriei Socialismului, precum și Casa Poporului, a deturnat fondurile și energiile de la adevăratele nevoi ale orașului. Mulți arhitecți de atunci n-au avut curaj sau n-au știut să-și respecte deontologia. Unii au și profitat, satisfăcându-și orgoliile profesionale sau carieriste. Dintre aceia, unii ar mai vrea și astăzi să ia decizii urbanistice de mare anvergură. De ce s-au abandonat principii profesionale și s-a pus urbanismul în slujba puterii? De frică? Din lașitate, din ticăloșie, din lipsa demnității? După 1990, un haos legislativ a generat un haos urbanistic. În păguboasa tradiție românească a lucrurilor făcute pe jumătate, unele proiecte bune au stagnat, în schimb, prea multe rezolvări urbanistice s-au bazat pe derogări de la PUG sau de la Legile 50 și 350.

Dictatura intereselor a înlocuit dictatura politică.

Acum e în discuție o Ordonanță de modificare a legii care, printre altele, ar permite intrarea în legalitate a construcțiilor ce nu respectă autorizația sau sunt neautorizate. Din nou, politicul e lăsat să domine profesionalul prin decizii aiurea și legi inadecvate. Amintește de perioada socialistă, când urbanismul se discuta și se decidea în biroul primului secretar PCR.

Sfidarea pietonilor

Cu excepția parcurilor, pietonii bucureșteni n-au zone care să le aparțină în exclusivitate. Centrul istoric, cele câteva străzi ce îl formează, aflate parțial în șantier de câțiva ani, poate va oferi așa ceva în viitor. Acum nu. Nu există în București o piață, în sensul urbanistic al termenului, în care să fie excluse permanent automobilele, claxoanele, gazele de eșapament, o agora în care să se poată organiza evenimente, spectacole, în care oamenii să se poată întâlni, odihni, vorbi între ei fără să strige, copiii să se poată juca și alerga liberi. Pietonii sunt mai degrabă tolerați într-un spațiu urban cotropit de mașini, ceea ce contrastează cu tendințele actuale ale urbanismului orientat către relația nemijlocită a omului cu mediul construit. Să ne amintim că orașele de provincie românești au avut, și unele mai au, o stradă-corso, pe care oricând, dar mai ales seara și duminica, „socializarea” îmbrăca haine elegante și ieșea la plimbare. Bucureștiul a avut și el. Priviți o fotografie a Căii Victoriei dintre cele două războaie: ceasul de pe o fațadă arată ora 13.30, mulți oameni cu sau fără treabă, doamne și domni cu pălării și bastoane, merg pe jos, discută, cumpără, vând. Mașini și trăsurile își fac loc cu greu prin mulțime. Nu e nimic vetust în asta. Modernitatea comunicărilor, accelerarea și condensarea informațiilor, accelerarea vitezelor și a pulsului (la propriu și la figurat) nu pot desființa tradițiile înrădăcinate în gena umană, ci le fac mai dezirabile. A venit vremea să încetăm și să privim în jur.

În acest context, o opinie despre mult dezbătuta arteră Buzzești- Berzei: dincolo de sacrificiul unor clădiri și de pericolul

creșterii tranzitului auto, întrevăd un avantaj: e singura speranță că, poate, cândva, va constitui devierea de trafic ce ar permite Căii Victoriei să redevină Podul Mogoșoaiei – un pietonal –, adevăratul centru istoric încărcat de monumente în bună stare și de amintiri.

Sfidarea automobilului

Zeul automobil coboară spre asfințit. Cel puțin în orașe, urbanistii, edili și chiar locuitorii sunt de acord că mașina nu mai e mijlocul de deplasare adecvat noilor aglomerări urbane: consumă prea mult timp, carburant, nervi, oxigen și... poluează.

Noi suntem cu 50 de ani în urmă. Prețul prohibitiv în raport cu nivelul de trai, sărăcia ofertei din ultimii 20 de ani de comunism și restricțiile de circulație au fost ca o abținere de la visul automobilului strălucitor, visul despre omul-cal devenit omul-mașină în filmele americane. Odată ce visul a devenit realitate, defularea e chiar normală. Mentalitatea de a fi singur în mașină și de a ajunge cât mai aproape de destinație – chiar în față dacă se poate – nu se va schimba ușor deocamdată. Numărul de mașini va crește. Construirea de parcuri sub/supraterane nu poate ține pasul cu creșterea parcului de autovehicule. Soluțiile ce se propun sunt defazate. În loc să se înlăture cauzele, se încearcă atenuarea efectelor. Ce caută o parcare subterană în Piața Universității? E nevoie de trei nivele de subsol îngheșuite între clădiri, metrou, rețele și statui. Străzile de acces sunt și așa supra-încărcate de trafic. Costurile pentru realizarea unui loc de parcare nu vor fi niciodată amortizate.

Țările și orașele avansate care au depășit de mult valul „automobilizării” paroxistice ne oferă exemple de urmat astăzi:

- artere inelare (de rocadă) ocolitoare ale orașului și centrului (inelul interior al Bucureștiului ce se va închide, cu chiu cu vai, prin podul Titulescu-Orhideelor are acum 4 pasaje denivelate din 19 intersecții importante);
- restricționarea accesului auto în centru;
- reabilitarea și modernizarea transportului în comun (În București există, din fericire, o infrastructură pentru tramvai, un mijloc ieftin și nepoluant; din

păcate, materialul rulant e perimat; viața unui tip de tramvai e de maximum 30 de ani; vagoanele din București sunt generație 1970; tramvaiele viu colorate pe care le vedem în orașele europene sunt dotate cu facilități și tehnologii de dată recentă: podea la nivelul peronului, vagoane silențioase, roți cu motorizare autonomă, concept modular de alcătuire a garniturilor etc. Elanul RATB de modernizare a parcului de tramvaie a rămas în faza de intenție prin 1995). Urbanism nu înseamnă numai sistematizări majore, sau Brasilia, sau Chandigarh, ci și studiile de trafic, optimizarea intersecțiilor sau parcajelor – probleme ce n-ar trebui lăsate numai pe mâna direcției de circulație a PMB. Astfel s-ar evita o serie de rezolvări neprofesioniște: sistemul de sensuri unice incomplet și incoerent, parcaje, marcaje, borduri și pastile incomode și lipsite de logică, intersecții defectuos proiectate, semaforizate și semnalizate, și alte „capcane” în calea automobilștilor. Dau doar 3 exemple de intersecții pe care numai îndemânarea și tupeul șoferilor bucureșteni le fac să funcționeze: str. Paleologu cu Mântuleasa, str. Academiei cu Regală, Piața Gemeni. O bună parte din deficiențele de fluiditate se pot rezolva prin sensuri giratorii de mică anvergură – orașele și chiar satele europene abundă de astfel de soluții ce rezolvă traficul pe baza priorității – un lucru drag românilor...

Sfidarea zonei metropolitane

După 1990, dezvoltarea prin extensie a orașului a dat naștere unor cartiere de locuit pe terenuri de proveniență agricolă. Existau toate condițiile pentru un urbanism „ca la carte”, bazat pe studii temeinice și pe experiențe românești sau de aiurea: o schemă stradală clară adaptată la forma terenului, străzi și alei ierarhizate, trasee și profile transversale corespunzătoare clasei, plantații, piețe, mobilier urban, dotări social-culturale concepute în perspectiva dezvoltării durabile. În realitate, s-a construit în virtutea parcelărilor cadastrale făcute la repezeală, în disprețul față de parametrii autorizați, față de parcelele vecine și față de abordarea științifică din proiecte, iar cadrul construit sfidează regulamentele. Străzile au prospecte

insuficiente pentru circulație și însoțire, regimul de înălțime și retragere e aleatoriu, ca să nu mai vorbim despre asigurarea și eșalonarea rețelelor de utilități. În secolul 21, problemele alimentării cu apă și canalizării se mai rezolvă prin puțuri individuale! Legătura cu orașul e precară, pe artere subdimensionate lipsesc tramvaiele sau metroul ușor. În pofida pretențiilor și costurilor, în aceste cartiere e foarte greu de proiectat arhitectură și greu de locuit.

Sfidarea Catedralei

Dacă înlăturăm din jurul acestui subiect învelișul, neconcludent aici, al necesității, denumirii, dimensiunilor sau stilului Noii Catedrale Patriarhale, rămâne problema amplasamentului. După două concursuri pe două amplasamente, după multe propuneri, variante și dezbateri, amplasamentul actual pe care cu osârdie se și pornește construirea, e cel mai puțin fericit. Față de importanța obiectului – un centru de interes, de adunare, de concentrare a energiilor spirituale, un monument, eventual un cap de perspectivă și, în orice caz, un simbol care să aparțină orașului și care să afirme, luminos, un crez, o ideologie – clădirea, oricât de mare, va fi ascunsă în spatele altei clădiri ce, momentan, adăpostește corpul legislativ și care, oricum, e încărcată de cu totul alte simboluri trecute ori prezente. Fiind în axul Căii 13 Septembrie, Catedrala se va profila pe fațada posterioară a aceleiași clădiri de tristă amintire și tristă arhitectură. Dar cui îi pasă? Cine o să vină din direcția aceea? Poate suporterii de la Steaua!

Sfidarea neprofesioniștilor

Desigur, orașul e al tuturor, intervențiile urbanistice, ca și arhitectura, nu aparțin numai autorilor, și nici numai proprietarilor, ele configurează spațiul public, scena și decorul vieții din cetate în care actorii sunt cetățenii. În acest sens, faptul că filozofi, literați, erudiți și ONG-iști de toată mâna emit tot mai des și tot mai agresiv păreri în probleme de arhitectură și urbanism de strictă specialitate pe care nu le cunosc îndeajuns ilustrează percepția din exterior a eșecului profesioniștilor sau numai defecte de comunicare? Lor ne vom adresa în alte publicații.

Sfidarea învățământului

Fac parte din generațiile ce au absolvit facultatea de arhitectură pe vremea când, după 6 ani, pregătirea de larg orizont le permitea absolvenților orientarea către orice domeniu specializat, inclusiv urbanismul. Astăzi, avem două facultăți distincte ce produc două categorii distincte de absolvenți. Chiar și examenele de admitere distincte și uneori decalate în timp conduc spre o dihotomie. Deși programul de învățământ de arhitectură se străduiește să fie comun, se remarcă o slabă preocupare și pregătire de arhitectură la studenții din facultatea de urbanism și viceversa. Cui nu-i place arhitectura sau se teme de greutatea de a concepe și construi case, se refugiază în urbanism.

Rezultatul e o prăpastie artificială între arhitecți și urbanști, ce merge până la organizații profesionale distincte marcate de autodeterminare și, uneori, de relații adverse. De altfel, și acordarea dreptului de practică, respectiv a dreptului de semnătură, e restrictivă între cele două bresle. Cu toate astea, în Comisia Tehnică de Urbanism și Amenajarea Teritoriului din PMB, problemele discutate sunt adesea de arhitectură. Cum se poate trasa cu exactitate granița dintre arhitectură și urbanism? Urbanismul e o arhitectură la scară mult mai mare. În esență, se lucrează cu aceleași instrumente interdisciplinare și coordonatoare, ținta fiind compromisul optim dintre cerințe și posibilități tehnice. E un upgrade al absolventului de arhitectură, o specializare post-universitară. Pentru că arhitectura se subordonează urbanismului, dar îl și compune din elemente. Și pentru că o casă durează 50 sau 100 de ani, pe când urbanismul 500 sau 1.000. Ideea de separare a gândirii pe macro-sisteme de gândire pe amănunte ar fi contraproductivă, căci ar însemna negarea principiului unității ce trebuie să existe între ansamblu și detaliu.

De aceea cred că, în spiritul bunei inițiative a OAR, politicile de arhitectură și urbanism ar trebui să fie comune.

De ce scriu despre toate astea în Buletinul nostru?

Pentru că, vorba Președintei filialei: „La Registrul Urbanistilor, toți sunt arhitecți!”

**Arh. Crișan Atanasie
Vicepreședinte O.A.R. București**

Comisia de disciplină

Despre „dumping” și „munca la negru”

Dacă în numerele anterioare am prezentat o situație generală și statistică a Comisiei de Disciplină a O.A.R., filiala teritorială București, vom începe prin a prezenta cazuri concrete și apropiate zilelor noastre. Vom prezenta cazuri de dumping, de semnătură de complezență, de nerespectare a reglementărilor zonelor protejate, cazuri de neîndeplinire a sarcinilor asumate de îndrumare a perioadei de stagiu a tinerilor arhitecți, dar vom publica și sancțiunile primite de colegi. În acest număr vom trata numai problema dumpingului. Ultimele cazuri care au ajuns la Comisia Teritorială de Disciplină sunt datorate dumpingului. Dumping se făcea și în perioada când erau obligatorii prețurile minimale, care au fost eliminate și mai funcționează doar ca orientare. Știm sigur că nu este corect față de colegi să practici dumpingul, dar este cu două tăisuri și dovedește că este și în defavoarea celui care îl practică.

Astfel, am putut determina o cauză pentru care, prin practicarea dumpingului, arhitectul nu numai că iese în pierdere (aici se aplică doar principiul „câștigi, pierzi, negustor te numești”), dar mai ajunge și să fie reclamat de client la Comisia Teritorială de Disciplină.

Colega noastră, d-na arh. Andrei Carmen, a făcut un contract de proiectare de 900 de euro, pentru consolidare și etajare a unei construcții cu destinația de locuință pentru o suprafață de circa 160 mp, inclusiv documentații necesare obținerii avizelor și proiectele în faza PTh și DTAC pentru arhitectură și toate specialitățile ingineresti. Evident că a intrat în conflict cu clientul pentru marea întârziere a elaborării lucrării, deoarece banii din contract nu erau suficienți. Conflictul s-a datorat și contractului întocmit „pe genunchi”, un contract care nu apăra în niciun fel interesele arhitectului și lăsa loc la interpretări. În acest caz, Comisia de Disciplină a acționat ca un mediator și a determinat-o pe colegă să termine lucrarea, chiar dacă a avut numai pierderi. În acest caz nu s-au aplicat sancțiuni. Mai mult, le-a fost recomandat părților implicate să apeleze la un mediator autorizat – ceea ce s-a și întâmplat, pentru ca, în urma procesului

de mediere, părțile să nu mai apeleze la instanța superioară de disciplină (Comisia Națională de Disciplină) sau la judecată. O altă situație, depistată indirect, are următorul aspect. Arhitectul/a „X” sau „Y” care sunt sau nu versați în proiectare, nu pot lua una sau mai multe lucrări decât lăsând prețul foarte jos. În felul acesta, acaparează un anumit segment de piață. Ca să lase prețul jos, convine cu clientul să facă un contract de formă, care apoi va fi distrus după ce s-a terminat lucrarea, a fost luată dovada de la O.A.R. și s-a obținut Autorizația de Construire. Clientul face plata din mână, conform înțelegerii, iar cele două părți sunt mulțumite „și-și freacă palmele de plăcere”. Întrebarea este dacă este corect sau nu față de colegii care lucrează în spiritul legii, cu factură, cu contract legal, cu impozite plătite corect?

Dacă analizăm ce înseamnă impozitele care merg la bugetul consolidat de stat, impozitele plătite de angajat, impozitul de 16% pe profit și impozitul de 16% pe dividende, vom observa că cel care încasează „la negru”, chiar dacă scade prețul cu 50% față de cel normal, va fi în avantaj față de arhitectul care lucrează legal.

O situație de o asemenea natură am depistat-o întâmplător, datorită unei reclamații de plagiat, de atentat la dreptul de proprietate intelectuală. Două tinere arhitecte, de abia ieșite din perioada de stagiu, asociate între ele, au primit de la un client fotografii ale unui imobil din județul Constanța și releveul acestuia, clientul dorind a fi reproduș întocmai pe amplasamentul lui. La întrebarea Completului de Judecată dacă au contract cu clientul, acestea au răspuns la unison că au. A urmat apoi întrebarea, pusă într-o doară, dacă au factură și chitanță pentru lucrările efectuate și predate. A venit răspunsul „mai bine nu ne întrebați de așa ceva”. Arhitectele fuseseră chemate în fața Comisiei de Disciplină pentru plagiat și, indirect, s-a depistat, că de fapt ele lucraseră „la negru”. Vorba aceea „unde dai și unde crapă”. Nu doresc să mai amintesc câte articole ale Codului Deontologic al Profesiei de Arhitect au fost încălcate.

Se pune automat întrebarea: ce fel de îndrumători de stagiu au avut cele două

tinere colege? Oare aceștia și-au făcut datoria de îndrumători de stagiu pe întreaga durată de doi ani? Nu cumva au considerat că treaba lor este doar să semneze un angajament de formă și să facă un referat la terminarea celor doi ani și altceva nimic pentru formarea tinerilor arhitecți? Care este implicarea unui îndrumător de stagiu? Poate ar trebui și Comisia de Acordare a Dreptului de Semnătură să se implice mai mult și să aplice un control pe parcursul stagiului. Despre acest subiect vom reveni separat, pentru că este extrem de important în stabilirea întregii conduite a arhitectului.

În ceea ce privește dumpingul cu „lucrul la negru”, acesta se manifestă nu numai în București, ci în toată țara. În acest sens am avut discuții și cu alți președinți ai comisiilor de disciplină ale filialelor teritoriale, precum și cu președintele Comisiei Naționale de Disciplină. Foarte mulți doresc modificarea acordării dovezii pentru fiecare proiect, dar sunt propuneri care de care mai ciudate și mai întortocheate, care în loc să ajute și să aibă efectul pentru care se gândește modificarea, mai rău încurcă și, în loc să ajutăm la rezolvarea problemei, s-ar putea crea mai multă confuzie. „Ori să se revizuiască, primesc! dar să nu se schimbe nimica; ori să nu se revizuiască, primesc! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo, și anume în punctele... esențiale!” Numai prin reguli simple și coerente obligatorii a fi respectate de toți fără excepție putem face ca acordarea dovezii necesare în vederea obținerii autorizației de construire să devină principala pârgie împotriva dumpingului și a activității „la negru”! Prin natura activității sale, Comisia Teritorială de Disciplină, depistează foarte multe nereguli și pe viitor va încerca cooperarea cu celelalte comisii ale OAR, cu comisia de acordare a dreptului de semnătură, cu comisia de modificare a acordării dovezii de arhitect ce însoțește documentația de autorizație de construire, cu Comisia Națională de Disciplină și, evident, cu Consiliul Director al Filialei.

arh. Radu Frumușani
Președintele Comisiei
de Disciplină O.A.R.
Filiala Teritorială București

ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI, ediția a IX-a, 2011

Concursul de arhitectură

I. PREZENTARE GENERALĂ

Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România anunță organizarea ANUALEI DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI – ediția a IX-a, 2011, având ca temă: „Concursul de arhitectură”.

Evenimentul își propune să pună în dezbatere necesitatea organizării concursurilor de arhitectură, atât în București, cât și la nivelul întregii țări, ca soluție stimulativă cu grad înalt de obiectivitate, în ideea obținerii unor rezultate performante. Spațiul expozițional Sala Dalles, aflat pe bulevardul N. Bălcescu nr.18, va găzdui evenimentul în perioada 7 – 17 iulie 2011. Expoziția-concurs, care conține lucrări finalizate de către membrii filialei până în luna mai 2011, este, ca în fiecare an, „momentul” de maxim interes în jurul căruia gravitează atenția tuturor: participanți, membri ai juriilor, colegi de profesie și public, pe scurt toți cei interesați de fenomenul arhitecturii românești contemporane.

O seamă de manifestări conexe având tematici complementare celei aleasă pentru această ediție a Anualei vor dezvolta și alte subiecte de interes pentru arhitecți, contribuind la diversificarea evenimentului nostru pe tot parcursul desfășurării lui.

Sunt invitați să participe la această manifestare, la una sau la mai multe secțiuni, cu una sau maximum două lucrări pe secțiune, toți membrii Filialei București a Ordinului Arhitecților din România, precum și cei din Diaspora. Participanții trebuie să aibă cotizația achitată la zi, inclusiv pe anul 2011.

La secțiunea „Proiecte de diplomă” pot participa numai absolvenții facultăților de arhitectură bucureștene promoția 2010 (sesiunea iulie 2010 – februarie 2011).

Secțiunile expoziției-concurs

Expoziția-concurs este organizată pe șapte secțiuni:

1. Arhitectură; 2. Amenajări și design de interior; 3. Restaurare și reabilitare; 4. Concursuri de arhitectură, studii și proiecte (nerealizate); 5. Carte de arhitectură; 6. Proiecte de diplomă; 7. Imagine de arhitectură

Jurizarea expoziției-concurs

Jurizarea proiectelor înscrise va fi realizată de juriu specializate, propuse de către Colegiul Director al Filialei București a O.A.R. Secțiunile cinci și șapte vor avea juriu separate. Pentru fiecare secțiune, juriul va propune câte trei nominalizări dintre care va acorda un singur premiu. Înscriserea în Anuală se face numai pe baza Formularului de înscriere, însoțit obligatoriu de CD-ul conținând materialele solicitate pentru realizarea Albumului Anuala de Arhitectură București 2011. Formularul de înscriere împreună cu CD-ul se vor depune la sediul Filialei București, la secretariat, cu mențiunea „pentru expoziția-concurs a Anualei de Arhitectură București 2011”.

Toate proiectele prezente în expoziție vor fi incluse în Albumul Anuala de Arhitectură București 2011.

II. CALENDARUL ANUALEI DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI 2011

- Vineri, 20 mai 2011 – termen limită pentru eventuale întrebări;
- Miercuri, 25 mai 2011 – termen limită pentru transmiterea răspunsurilor la întrebări;*
- Luni, 20 iunie 2011, ora 14:30 - termen limită pentru depunerea lucrărilor (panourilor), însoțite de formularul de înscriere și de CD. Precizăm că termenul de predare pentru machete este 4 iulie, direct la sala Dalles. Pentru secțiunea 6, Carte de Arhitectură, pe lângă formularul de înscriere, suport electronic CD și panoul aferent fiecărei publicații se vor depune la secretariatul Filialei București a O.A.R. câte 5 exemplare ale fiecărei publicații înscrise – data depunerii – luni, 13 iunie 2011;
- Joi, 07 iulie 2011, ora 17:30 – deschiderea oficială a expoziției și festivitatea de decernare a premiilor;
- Duminică, 17 iulie 2011 – închiderea expoziției.

III. PREMIILE ANUALEI DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI 2010

1. Premiul secțiunii Arhitectură
2. Premiul secțiunii Amenajări și design interior
3. Premiul secțiunii Restaurare și reabilitare
4. Premiul secțiunii Concursuri de arhitectură, studii și proiecte (nerealizate)
5. Premiul secțiunii Carte de arhitectură
6. Premiul secțiunii Proiecte de diplomă
7. Premiul secțiunii Imagine de arhitectură
7. Premiul Președintelui Filialei

De asemenea, conform tradiției anilor precedenți, se va acorda Premiul Opera Omnia, pentru întreaga activitate profesională.

** Eventualele întrebări vor fi adresate Comisarului Anualei, d-lui arh. Emil Ivănescu, pe adresa de e-mail: iv_emil@yahoo.com – data limită: vineri, 20 mai 2011. Răspunsurile la întrebări vor fi transmise până miercuri, 25 mai 2011. Începând cu această dată, toate întrebările și răspunsurile vor fi postate și pe site-ul Anualei de Arhitectură București 2011 (www.anuala.ro).*

Concursul de idei pentru reamenajarea parcului din Livada Poștei, Brașov. Faza I

Ordinul Arhitecților din România a anunțat rezultatele primei faze a concursului pentru Reamenajarea Parcului din Livada Poștei, Brașov, lansat pe 27 ianuarie anul curent, la inițiativa Schaeffler România și deschis atât arhitecților din România, cât și celor din țările Uniunii Europene și Confederația Elvețiană.

Competiția a urmărit identificarea de soluții pentru reamenajarea integrală a suprafeței parcului, în scopul creării unui spațiu contemporan sustenabil, diferit de conceptul clasic de parc existent în România, care să devină un centru de interes în cadrul orașului Brașov.

Juriul a fost format din: Alexandru Blemovici (director general Schaeffler România), arh. Răzvan Dracea, arh. Kim Attila, arh. Dorin Ștefan, arh. Edmund Olsefszky – membri titulari și ing. Cerasela Muntean – membru supleant.

În urma deliberărilor, aceștia au selectat opt proiecte finaliste, ce vor rămâne în competiția pentru acordarea marelui premiu:

Proiectul nr. 156, simbol de identitate IA0369

Autor: SC FILIP S CONCEPT SRL, Baia Mare,

cu arh. Ionuț Radu Filip

Co-autor: arh. Alexandra Pop Marian

Proiectul nr. 185, simbol de identitate BV7812

Autor: arh. Elena Stoian, București

Co-autori: arh. Andrei Victor Guțu, peisagist Horhat Ana Maria

Colaboratori: arh. Silviu Aldea, arh. Sisak Tamas (Atelier MASS)

Proiectul nr. 189, simbol de identitate AA3333

Autori: stud. arh. Anca Crișan, stud. arh. Ágota Lörincz, stud. arh. Anca Mihai, Cluj-Napoca

Proiectul nr. 196, simbol de identitate NY6897

Autor: arh. Ștefan Zaharia, Portugalia

Co-autori: arh. Frederico Soares, arh. Rita Pacheco

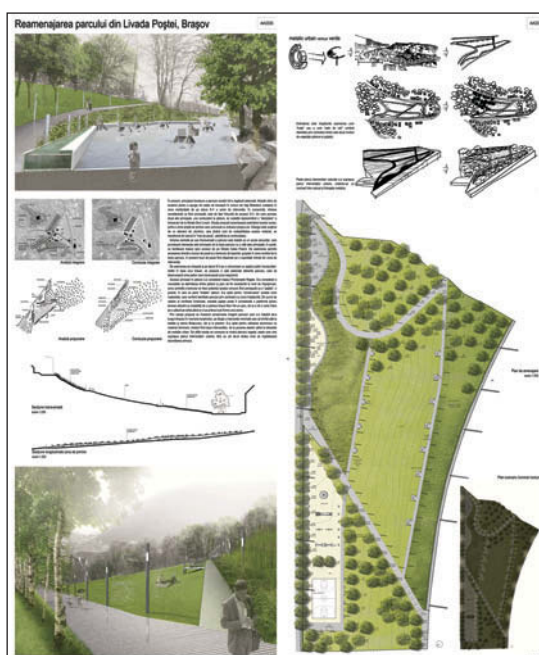
Colaboratori: arh. Cornelia Zaharia, arh. Liliana Pimentel

Proiectul nr. 156

Proiectul nr. 185

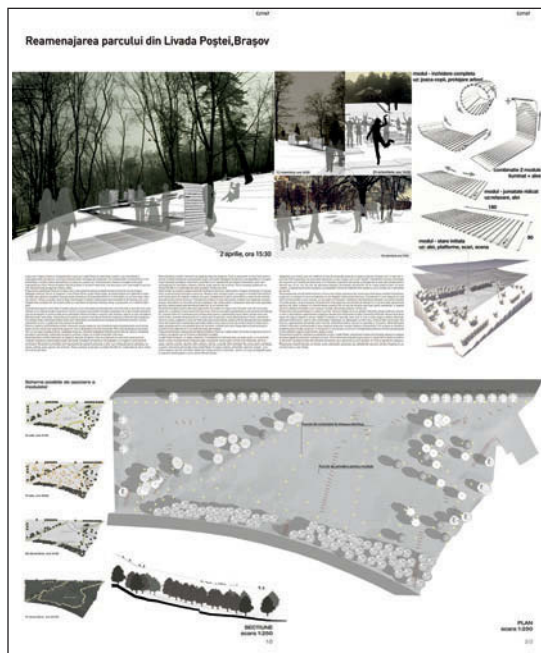

Proiectul nr. 189

Proiectul nr. 205

Proiectul nr. 256

Proiectul nr. 196

Proiectul nr. 247

Proiectul nr. 205, simbol de identitate AA0008

Autor: arh. Adrian Răzvan Soare, Bucureşti
Co-autori: arh. Eliza Yokina, arh. Elena Dragu, arh. Sebastian Lupea, arh. Raluca Vişinescu, peisagist Vera Dobrescu

Proiectul nr. 224, simbol de identitate CP1885

Autor: arh. Marian Ovidiu Talos, Braşov
Co-autori: arh. Miruna Paula Stroe, arh. Mirela Cârstea

Proiectul nr. 247, simbol de identitate RR7253

Autor: arh. Raluca Zbarcea, Zăbala, jud. Covasna

Proiectul nr. 256, simbol de identitate CJ1167

Autor: arh. Ştefan Dragoş Dascălu, Fălticeni, jud. Suceava
Co-autori: arh. Teodora Bălan, arh. Vlad Cocheci, arh. Gabriel Colobăţiu, stud. arh. Ruxandra Grigoraş

Toate proiectele participante la concurs au putut fi vizionate în cadrul unei expoziţii organizate în spaţiul parterului Aulei Universităţii „Transilvania” din Braşov, în perioada 4-9 aprilie 2011.

Pentru mai multe informaţii, consultaţi pagina web a Ordinului Arhitecţilor din România, www.oar.org.ro

Proiectul nr. 224

Conferința „Viața urbană. Modalități de utilizare a spațiului public”

Arh. JAN GEHL

8 iunie 2011, Sala ArCuB

La începutul lunii iunie, cunoscutul arhitect danez Jan Gehl va susține la București, la invitația igloo media, o conferință prilejuită de traducerea în română a cărții „Life between buildings. Using public space”. Fondator al biroului Gehl Architects – Urban Quality Consultants, Jan Gehl a realizat numeroase cercetări și studii cu privire la spațiile publice și viața publică, care au fost aplicate mai apoi în Copenhaga și în multe alte orașe din Europa, America de Nord, Asia sau Australia.

La Anuala de Arhitectură București 2009, ce a avut drept temă „Spațiul public”, arhitectul Ulrik Nielsen, asociat al biroului de consultanță urbană Gehl Architects din Copenhaga, unul dintre cele mai importante nume în ceea ce privește proiectarea și remodelarea spațiilor publice contemporane, a susținut o conferință care s-a bucurat de un real succes. Astfel, lansarea traducerii în română a cunoscutei cărți „Life between buildings” în prezența autorului său, arhitectul și urbanistul Jan Gehl, vine ca o continuare firească a demersului început de igloo media în 2009.

Publicată pentru prima dată în 1971 cu scopul de a evidenția neajunsurile curentului formalist care domina arhitectura și planificarea urbană în acea perioadă, cartea a fost completată, revizuită și tradusă, de-a lungul anilor, în peste 15 limbi, fiind adăugate materiale și noi ilustrații, în acord cu dezvoltarea curentă a centrelor urbane. Mesajul a rămas însă același: „aveți grijă de oameni și de valoroasa viață urbană care se

desfășoară între clădiri”.

Acum, la începutul secolului XXI, când orașele de pe toate continentele sunt afectate de mari schimbări în cadrul proceselor de dezvoltare și modernizare, principiile umaniste de planificare urbană pe care le prezintă detaliat această carte sunt mai actuale ca niciodată și pot constitui o sursă de inspirație pentru procese și măsuri importante. Despre strategiile de modelare ale spațiului public contemporan și despre cum pot fi astăzi redată orașele oamenilor va vorbi Jan Gehl și în cadrul conferinței din București, încercând să schițeze anumite direcții benefice pentru capitală.

Cartea „Viața urbană” va constitui un prilej de reflecție și dezbateră asupra modului în care trebuie concepute spațiile publice contemporane, precum și un material educativ în ceea ce privește funcționarea marilor spații urbane.

www.gehlarchitects.com

Mapelastic®

Hidroizolație elastică bicomponentă pe bază de ciment

Utilizată cu succes de peste 18 ani, în impermeabilizarea a peste 180 de milioane de m²

- Creat pentru protecția celor mai mari structuri de inginerie civilă
- Aderență puternică pe beton și zidărie
- Ușor de aplicat cu spatula sau prin pulverizare în grosime de maxim 2 mm
- Aplicare directă și pe pardoseli existente din plăci ceramică
- Placare ceramică directă cu adeziv îmbunătățit de clasă C2
- Hidroizolează și protejează suprafețe din beton: stâlpi sau grinzi de pod, viaducte, turnuri de răcire, cămine, bazine de apă, pasaje.
- Ideal pentru terase, balcoane și în cadrul sistemelor de realizare a piscinelor.

www.mapei.ro
MAPEI®

ADEZIVI • ETANȘANȚI • PRODUSE CHIMICE PENTRU CONSTRUCȚII

Soluții pentru orice tip de interior

NOWY STYL GROUP®

Sistemul SQart managerial. BN Office Solution

Scaune Intrata. Nowy Styl

Sistemul Magnes. BN Office Solution

Produsele Nowy Styl Group pot fi întâlnite în orice tip de clădiri, fie ele birouri, săli de sport, restaurante, săli de cinematograf sau auditorium-uri. Grupul cuprinde cinci brand-uri: Nowy Styl, BN Office Solution, Forum Seating, Baltic Wood și Grammer Office, fiecare dintre acestea operând pe un alt segment de piață. Împreună, ele formează una dintre cele mai dinamice companii de mobilier din Polonia și unul dintre cei mai mari producători de mobilier de birou din Europa, oferind soluții cuprinzătoare pentru spații publice și private. Gama complexă produsă de BN Office Solution oferă posibilități nelimitate de amplasare, având în vedere atât particularitățile spațiilor, cât și așteptările clienților. Portofoliul brand-ului conține soluții pentru birouri, fie ele sofisticate, precum eRange, prezentată în premieră în cadrul Orgatec 2010, sau funcționale, ca SQart. BN Office Solution mai oferă colecții de scaune de birou, fotolii manageriale, dar și produse pentru spații tip lounge – cum ar fi sistemul Magnes –, săli de așteptare și de recepție. Astfel, brand-ul se axează pe design, funcționalitate și ergonomie, creând spații de lucru și odihnă de cea mai înaltă calitate.

Una dintre principalele priorități ale Nowy Styl este crearea de scaune potrivite pentru orice tip de interior, ca și ajustarea soluțiilor pentru ca ele să corespundă nevoilor clienților. Diversitatea portofoliului permite folosirea produselor brand-ului în birouri, săli de conferințe, spații de așteptare, restaurante și cafenele sau clădiri rezidențiale.

Nowy Styl Group în cadrul Orgatec 2010

Anul trecut, Nowy Styl a prezentat mai multe noutăți, printre care se disting scaunele Offix, Madame și Bizzi.

Brandul Forum Seating se ghidează după motto-ul „Sisteme de scaune pentru un public exigent”, portofoliul său conținând produse pentru săli de sport și stadioane, cinematografe și teatre, auditorium-uri și alte destinații publice. Aceste scaune, fabricate în Polonia, se bucură de un succes binemeritat în întreaga lume. În cadrul Cupei Mondiale Fifa 2010, stadioanele din Africa de Sud au fost echipate cu produse confortabile marca Forum Seating, datorită cărora fanii s-au bucurat nestingheriți de eveniment.

Scaunele marca Forum Seating sunt prezente și în cadrul Stadionului Național Lia Manoliu din București, primul stadion de 5 stele din România, ce va găzdui meciurile echipei naționale, finalele Cupei României, dar și UEFA Europa League, în 2012. Stadionul poate acomoda 55.200 de spectatori, iar 53.000 dintre scaune vor fi fabricate de Forum Seating. Lucrările au început în august 2010, până acum fiind montate aproximativ 40.000 de scaune. Mai 2011 este luna preconizată pentru finalizarea lucrărilor, marea inaugurare a stadionului re-novat urmând să aibă loc între iulie și august 2011.

Nowy Styl Romania

+40 21 324 24 66

info@nowystylgroup.ro

www.nowystylgroup.ro

www.bnos.com

www.nowystyl.com

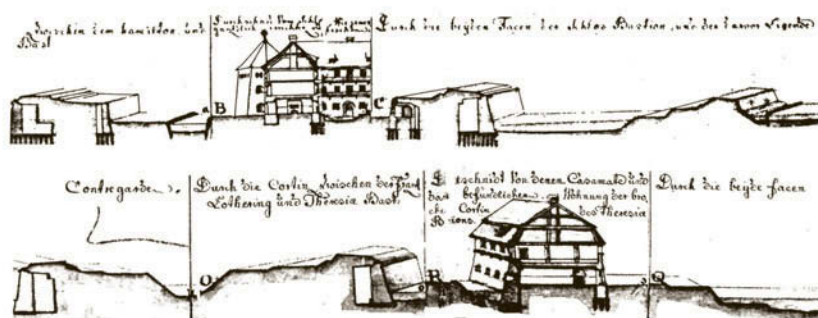
www.forumseating.com

Greenpoint Stadium Republic, Africa de Sud. Forum Seating

ARHITECTURI SUSTENABILE

Restaurarea Bastionului Theresia din Timișoara

Proiect: ARH. MARIUS MICLĂUȘ

Echipa de proiect: STUD. ARH. BOGDAN RAȚ, ARH. ZSOLT VARDAY, ARH. BRÎNDUȘA HAVASI, ARH. MAJA BALDEA, ARH. BEATRICE LUCACI, ARH. NICOLAE OLTEANU, ARH. CRISTIAN BLIDARIU, ARH. VASILE OPRÎȘAN; ATELIER TREI – ARH. COSMIN BLOJU, ARH. CODRUȚA NEGRULESCU, ARH. OANA SARBU, ARH. VICTOR POPOVICI, ARH. CLAUDIA GODEAN; PARASITESTUDIO – ARH. CLAUDIU TOMA

Beneficiar: CONSILIUL JUDEȚEAN TIMIȘ ȘI PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA

Structuri: CORONA TIMEXIM SRL • **Instalații:** CAPABIL SRL, G&C MARKET CASTELLI SRL •

Ridicări topografice: SC A&C GEODETIC TEAM SRL • **Peisaj:** ING. CONSTANTIN BERAR •

Consultant istoric: IST. SIMINA STAN, ARTIST NADA STOJICI • **Analize restaurare:** PROF. DR.

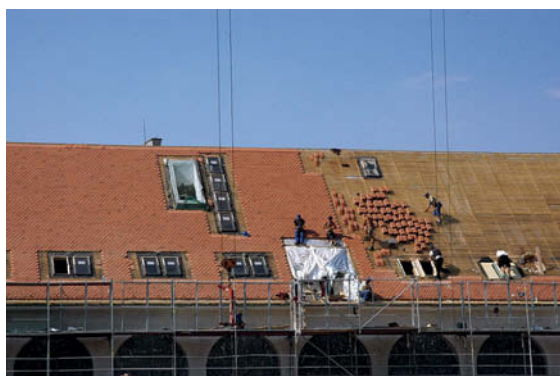
GEO. MARIN SECALMAN, CONF. GEO. ANCA LUCA • **Consultant restaurare:** DR. ARH. ILEANA

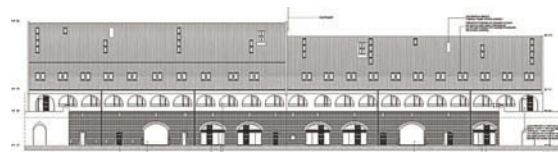
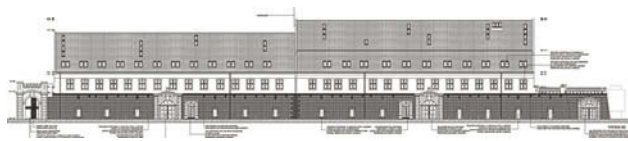
ZBIRNEA, REST. IULIAN OLTEANU • **Consultant studii socio-umane:** DR. SOC. CORINA ILIN •

Grafică: ARTIST NADA SOJICI • **Verificare proiect:** VASILE OPRÎȘAN

Suprafața desfășurată: 13.000 MP

Într-o societate ce încearcă stabilirea unei relații coerente cu trecutul, pe fundalul unei atenții sporite față de problematica prezervării, considerăm utilă (ba chiar indicată) promovarea arhitecților care aduc în prim-plan o abordare profesionistă, documentată istoric, dar în același timp contemporană, a restaurării. Cu sprijinul Velux România, o companie care s-a implicat constant în optimizarea spațiilor construite, vom prezenta în următoarele numere o serie de proiecte de calitate care au valorizat într-un mod inteligent, într-un spirit de autenticitate, structuri arhitecturale existente.

Proiectul de restaurare semnat de echipa Studio Archaeus a redat valoarea inițială bastionului Theresia (parte a vechii fortificații a Timișoarei) printr-o intervenție minuțioasă și foarte atent controlată, îndrăzneată în egală măsură. Cuprinzând mai multe corpuri de clădire dispuse într-un plan poligonal conform proiectului cetății ideale, arii plantate întinse și un mare spațiu public central de tip mineral, bastionul a fost redescoperit prin îndepărtarea intervențiilor din anii '70, ce au constat în tencuieli de ciment și consolidări cu beton. Astăzi, frumusețea zidurilor de cărămidă și a tencuielilor tradiționale este din nou vizibilă.

Corpul cel mai bine păstrat, cel de pe latura vestică, are două niveluri și mansardă, în timp ce restul fortificației a supraviețuit numai pe înălțimea parterului cu arcade din cărămidă. Aceste arcade au fost transformate în portice prin inserarea unor tâmplării asimetrice din lemn care conduc privirea în mod dinamic de-a lungul fațadei. În mod simbolic, vechile ziduri au primit învelitori-grădini, terasele plantate cu iarbă fiind totodată referințe la ruinele năpădite de vegetație, cât și reprezentarea celor mai noi direcții în arhitectura prietenoasă cu mediul. Clădirea mansardată a fost readusă la viață prin reparații atente și intervenții reversibile cu materiale moderne: șarpanta din lemn a

fost consolidată, o mare parte a structurii acoperișului a fost menținută, iar intervențiile de înlocuire au fost marcate cu sinceritate prin utilizarea unui lemn de culoare diferită. Scările din metal și sticlă în forme minimaliste, sistemele de expunere demontabile și iluminarea cu reflectoare orientabile culisante pe șine sunt principalele intervenții contemporane care permit o varietate considerabilă de scenarii de iluminat în spațiile expoziționale fără a afecta în niciun fel anvelopanta clădirii inițiale.

Odată cu transformarea podului în mansardă circulabilă a fost necesară și prevederea unor vitraje pentru iluminarea naturală a spațiilor. Soluția cea mai bună, atât din punct de vedere estetic, cât și funcțional, a fost prevederea unor ferestre de mansardă contemporane, a căror imagine nu induce în eroare asupra epocii intervenției, dar nici nu modifică în vreun fel percepția de ansamblu. Ferestrele Velux alese au, de asemenea, marea calitate de a fi realizate din lemn masiv, încadrându-se cu naturalețe în spațiul interior. Cantitatea de lumină, de multe ori mai mare decât cea adusă de lucarne, contribuie la transformarea unui spațiu închis și labirintic într-unul cald și deschis, definit de culoarea lemnului scaldat în razele soarelui. Ferestrele situate la nivelul ochilor permit relaționarea permanentă între interior și

exterior, în timp ce ferestrele situate aproape de coama acoperișului contribuie la atmosfera generală de lumină difuză, odihnitoare. Ritmul generat de fețele luminate, fețele umbrite și umbrele purtate ale elementelor din lemn ale șarpantei animă spațiul, contribuind la atractivitatea acestuia ca etaj expozițional.

Volumele masive ale coșurilor de fum care străbat mansarda au fost dematerializate prin perforarea și transformarea lor în „tunele solare” care conduc lumina, asemenea unor periscoape, până în centrul spațiului. Prismele tencuite au devenit astfel „containere de lumină”, obiecte de artă modernă cu rol de exponate permanente. Intervenția asupra mansardei clădirii nu a dus numai la creșterea suprafeței vizibile, ci și la realizarea unui adevărat muzeu in situ al tehnicilor tradiționale de construcție, mansarda fiind un obiect istoric de valoare ascuns până deunăzi privirilor, o înșiruire de spații deopotrivă ludice și didactice menite să readucă în inima publicului conștiința valorii lucrurilor de demult.

Text: CATRINEL NEGRU

Foto: © BENNERT GMBH (FOTO AERIANĂ), BOGDAN RAȚ ȘI MARIUS MICLĂUȘ

www.velux.ro

Juri Troy, HEIN-TROY Architekten
vine la București pe 19 mai 2011

VELUX®
MODEL HOME 2020

În data de **19 mai 2011**,
Juri Troy va susține o
conferință specială în cadrul
evenimentului **Romanian
Lightning Convention**
București unde a fost invitat
de către Grupul VELUX.

Sunlighthouse, prima casă unifamilială fără emisii de carbon din Austria, www.velux.com/modelhome2020

Să reinventezi utilitatea unor materiale, să aplici soluții complexe într-un desing minimalist și să integrezi totul perfect în ambient sunt dovezi clare de măiestrie tehnică și artistică. Însă atunci când reușești să crezi un spațiu care pulsează, producând mai multă energie decât consumă, și un mediu desăvârșit pentru ocupanții săi, e o probă clară de viziune și inventivitate. Arhitectul Juri Troy a reușit să le facă pe toate. Cum și de ce, ne va povesti în mai, la București.

Sunlighthouse, casa pe care Troy a proiectat-o să producă mai multă energie decât consumă

În 2008, Juri Troy câștigă, alături de partenerul său Hein, un concurs de arhitectură inițiat de Grupul VELUX, care avea ca finalitate realizarea proiectului Sunlighthouse. Aceasta reprezintă cea de-a treia casă activă construită din cadrul programului european VELUX Home Model 2020, care își propune construcția de spații eficiente energetic. Construirea Sunlighthouse a durat doi ani, inaugurarea acesteia având loc în 2010. Era prima casă fără emisii de carbon din Austria, o clădire cu un climat interior sănătos și multă lumină

naturală, care generează mai multă energie decât consumă.

În Februarie 2010, Juri Troy a câștigat, cu proiectul Sunlighthouse, Premiul Național Austriac pentru Mediu și Tehnologie Energetică, la categoria "premiu speciale". Tot în 2010, arhitectul austriac a obținut premiul Active Architecture Award, pentru același proiect, în competiția internațională organizată de către Fiandre.

www.rlc.org.ro
Convenția Română de Iluminat
18-20 mai 2011,
JW Marriott Bucharest
Grand Hotel

CHILE. Dincolo de peisaj

Între 14 aprilie și 17 mai a.c., Muzeul Național de Artă Contemporană va găzdui expoziția „CHILE. Dincolo de peisaj”, organizată de Space Syntax și igloo media. Curatorul Christian Beros, arhitect și urbanist în cadrul Space Syntax România, ne va explica în continuare, pe scurt, premisele și conceptul acestui eveniment, exemplificându-le prin câteva proiecte care vor fi incluse în selecția de la MNAC.

În ultimii 20 de ani, arhitectura chiliană și-a câștigat locul pe copertele unora dintre cele mai prestigioase reviste de specialitate, precum și în cărți și pe site-uri recunoscute de arhitectură contemporană. Proiectele prezentate sunt cel mai adesea legate de peisaje dramatice cu faleză stâncoasă pe malul Pacificului, deșerturi, câmpii de gheață din Patagonia, de condiții extreme de trai și de producția „arhitecturală” în astfel de medii. Fenomenele naturale, minimalismul în utilizarea materialelor și eleganța unor linii curate în design au făcut din asemenea intervenții modele ale renașterii expresiei moderniste în America Latină.

Ceea ce ne-am dorit să prezentăm în cadrul expoziției de la MNAC nu este însă imaginea dramatică a arhitecturii chilienne de „peisaj”. Ne-au interesat mai degrabă experiențele și proiectele unei generații care creează o nouă

direcție în Chile, mergând mai departe decât predecesorii lor, explorând noi teritorii și interfețe între arhitectură, arte, tehnologie etc.

Proiectele au fost selectate în primul rând pentru calitățile lor de model, educative, legate de strategie, planificare, programare, modalități de strângere de fonduri sau, pur și simplu, de colaborarea cu comunitatea locală. Credem cu tărie că există similarități între mediul arhitectural din Chile și din România și că, în vremurile actuale zguduite de cutremure, tsunamiuri și războaie civile, ca arhitecți, suntem chemați la arme pentru a reconsidera principiile și obiectivele pe care ni le asumăm ca profesioniști. Pe de altă parte, utilizatorii (clienții) sunt invitați să reflecteze asupra contextului urban, asupra nivelului de dezvoltare al cartierelor și al spațiilor publice, asupra imaginii și identității instituțiilor publice

care îi reprezintă. În căutarea acestor declanșatori de schimbare de paradigme și forme, putem sublinia rolul administrației în promovarea calității spațiilor. Sub ultimele două regimuri politice din Chile au existat o abordare coerentă a dezvoltării urbane, o înțelegere față de nevoia reală de calitate în designul arhitectural, o încurajare a construcțiilor ca mediu de interacțiune cu comunitatea și, în același timp, ca barometru al memoriei colective. Astfel, o serie de competiții publice, naționale și internaționale, au lansat către arhitecți invitația de a proiecta municipalități, tribunale, spitale, închisori, centre culturale etc.

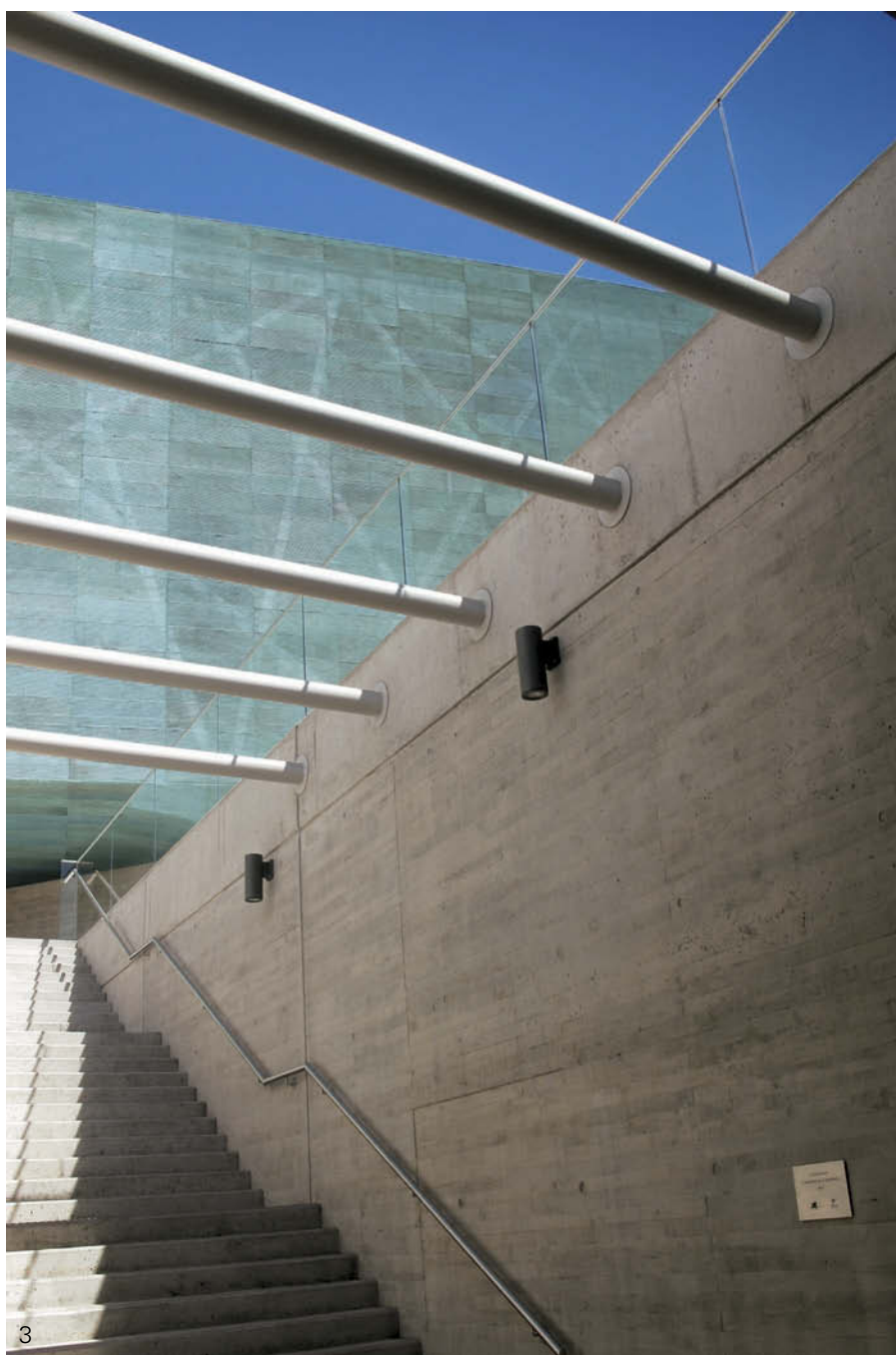
Rezultatul acestor concursuri este vizibil în proiecte precum GAM-ul – renovarea fostului parlament al dictaturii, realizat de Lateral în urma unei competiții publice (un birou condus de arhitecți sub 35 de ani cu o puternică conștiință a

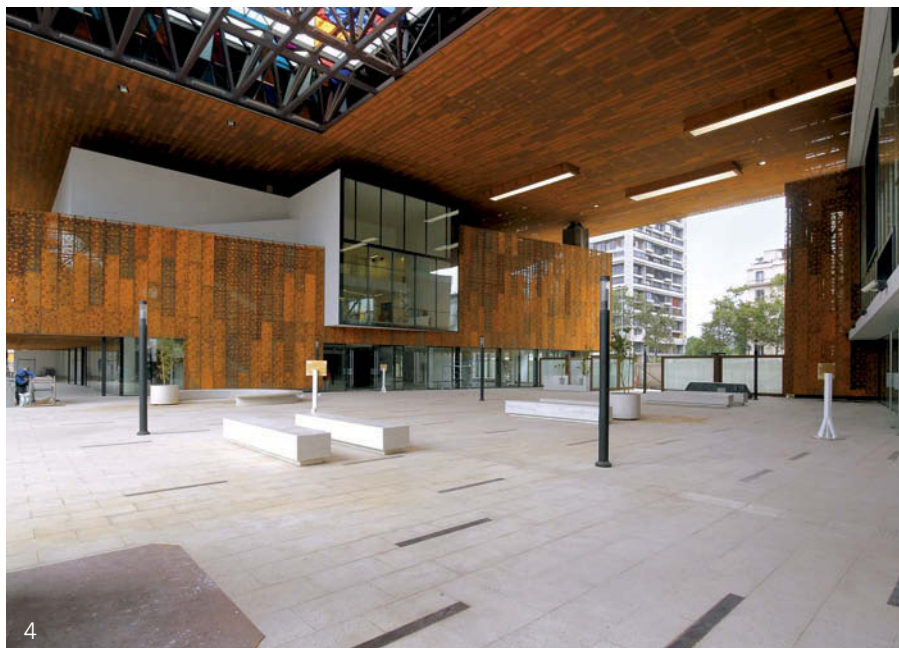
spațiului public și cu un nivel ridicat de calitate în proiectare). Un alt exemplu la o scară mult redusă este Biblioteca Licanten proiectată de Emilio Marin, un tânăr arhitect chilian cu un background mix în domeniul artelor vizuale, al publi-shingului independent și al arhitecturii. Proiectul realizat de el – restaurarea unui atelier de fierărie feroviară și reconversia acestuia într-o bibliotecă publică – reușește să valorizeze clădirea și să ofere cartierului din apropiere un nou spațiu public și cultural, menținând în același timp simbolistica infrastructurii existente.

Un alt declanșator care poate ușor servi drept paralelă cu scena autohtonă este interesul național în ceea ce privește prezervarea memoriei politice a țării. Vreme de 20 de ani după căderea dictaturii, Chile și-a concentrat resursele în direcția reconcilierii și unificării, iar una dintre strategiile pe durata tranziției a fost tocmai conservarea istoriei, a memoriei locurilor. Un bun exemplu în acest sens este Museo de la Memoria, rezultat în urma unei competiții publice câștigate de Estudio America, un birou de arhitectură din Brazilia aflat la primul proiect de asemenea amploare. Muzeul oferă nu numai un sediu pentru arhivele și colecțiile de materiale legate de violările drepturilor umane din timpul regimului dictatorial, ci și o nouă piață publică într-un cartier deteriorat, atrăgând investiții și posibile planuri de dezvoltare pentru o zonă urbană neglijată.

În termeni de compoziție, de explorare a volumelor și formelor, folosirea de noi materiale, maximizarea resurselor prin apel la noi tehnologii etc. au fost catalizatori pentru descompunerea expresiei „tradițional” chiliene de „design la cutie”. Proiecte precum Casa de Todos, realizat de tânăra arhitectă Veronica Arcos, propun o joacă cu tehnologii digitale menită să distrugă liniile clasice de design, compunând în schimb o serie de spații alcătuite din mișcările și interacțiunile dintre multitudinea de planuri ale construcției. Casa din Aculeo, semnată de Andreas Schulz, reușește să spargă același tipar al cutiei printr-o separare a zonelor de locuire în unități independente, interconectate prin volume de circulație care pun stăpânire pe teren, ocupându-l prin mișcările informale ale fiecărui volum în parte.

Înțelegerea generală a nevoii de orașe mai bune, accesibile și corect dezvoltate a declanșat la nivel de municipalitate multe inițiative de design de spații publice care urmăresc integrarea zonelor de parc, noi strategii de transport public, programe de dezvoltare a sectorului de retail etc. Cu toate că nu există o agendă propriu-zisă referitoare

4

5

6

la standardele de calitate a construcțiilor, sectorul privat începe să se raporteze singur la anumite reperi de calitate în proiectare, care îi vor permite să obțină servicii îmbunătățite, mai multe spații publice și zone verzi cu un design mai bun. Nu se pune problema vreunui gest filantropic din partea dezvoltatorilor, ci mai degrabă este vorba de înțelegerea comună a faptului că spațiile mai bine conectate, o calitate crescută în design, servicii și o infrastructură mai bune, drumuri și parcuri adecvate nu pot avea decât un impact pozitiv asupra nivelului de consum. Designul de calitate este bun pentru afacerile urbei!

Pentru a rezuma, comparația între Chile și România nu se bazează pe forme, culori sau materiale, ci mai degrabă pe necesitățile comune cu privire la calitatea spațiilor și la importanța designului. În final, ceea ce contează este crearea de spații noi și îmbunătățite și căutarea unui mediu propice pentru dezvoltarea lor ulterioară. Ambele națiuni operează cu niveluri similare de venit, procente similare de dezvoltare umană și o istorie politică asemănătoare; credem că prezentarea unor proiecte din Chile care au avut succes, care au îmbunătățit viața comunităților/zonelor în care s-au inserat poate juca rol de declanșator, într-o primă fază la nivelul arhitecților și studenților arhitecți, pentru elaborarea unor strategii și proiecte similare în România. / ARH. CHRISTIAN BEROS

Câteva statistici

Conform celei mai noi evaluări (2008) realizate de platforma arhitectura, în Chile există:

- 18 școli de arhitectură + 13 în sud și 13 în nord; în total 44 de școli de arhitectură
- într-o țară cu o populație estimată la 17 milioane de locuitori
- cu un număr mediu de 1.470 de absolvenți de arhitectură pe an
- care își caută de lucru pe un teritoriu de 756.950 km² (dintre care mare parte sunt nelocuibile)
- cu un PIB pe cap de locuitor calculat la aprox. 12.000 USD, dar cu rang crescut de distribuție inegală (rangul 52.0)

1-3. Muzeul Memoriei și al Drepturilor Omului. Proiect: ESTUDIO AMERICA, Carlos Dias, Lucas Fehr și Mario Figueroa (Brasil)

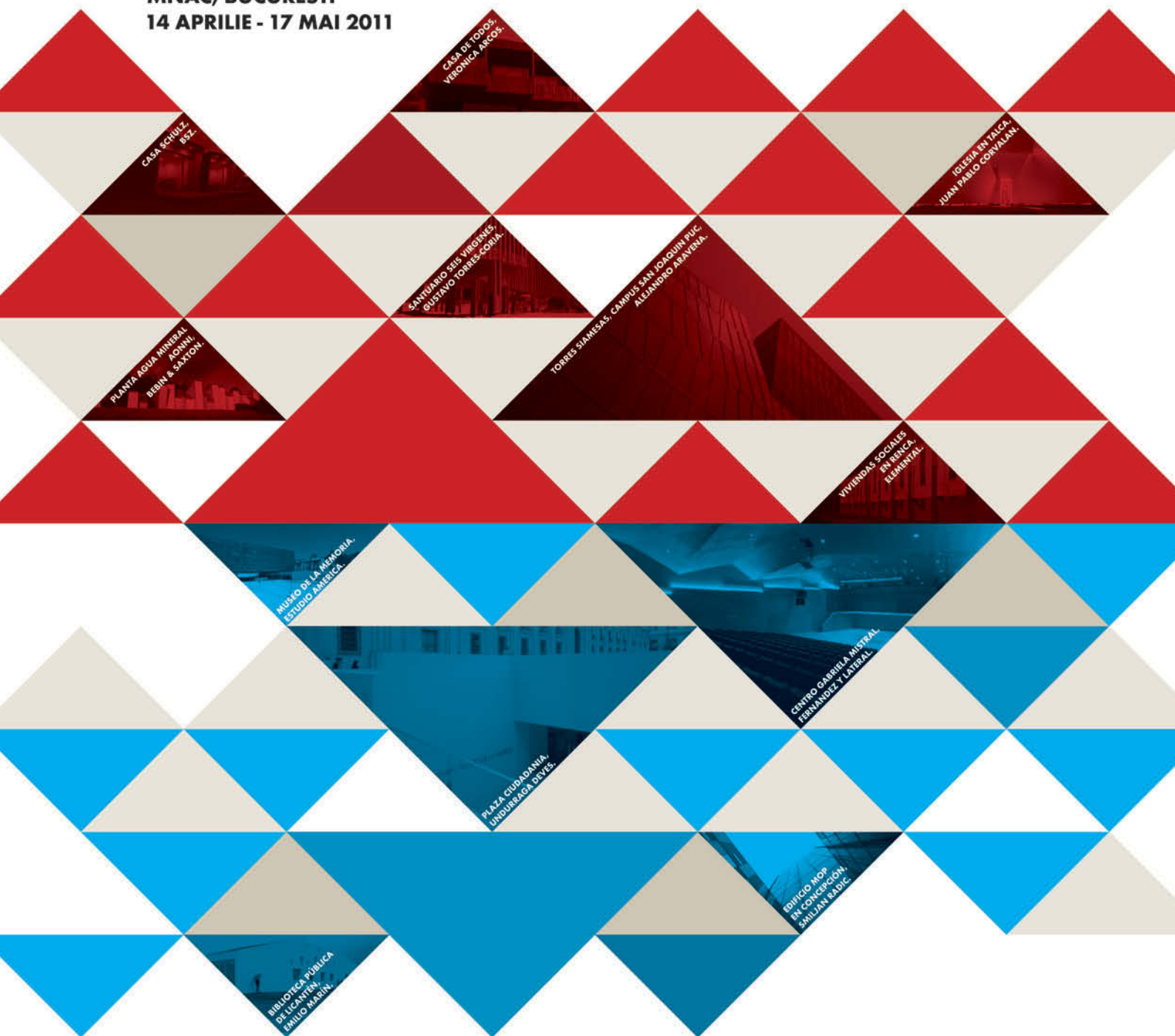
4,5. Centrul Cultural Gabriela Mistral. Proiect: Lateral Arquitectura & Diseno, Cristián Fernández Arquitectos

6. Biblioteca publică din Licanten. Proiect: Emilio Marín împreună cu Enrique Browne, Benjamin Murúa, Rodrigo Valenzuela

CHILE

DINCOLO DE PEISAJ

EXPOZITIE DE ARHITECTURA CHILIANA CONTEMPORANA
MNAC, BUCURESTI
14 APRILIE - 17 MAI 2011

Organizatori:

Space Syntax

Parteneri:

OFICINA
ARQUITECTONICA
ROMANA

Mnac

Parteneri media:

igloohabitat&arhitectura

zeppelin

ARQUITECTURA SINTEZ 1982

arhitext

ARQUITECTURA DESIGN ARTE

Ziua Internațională a Monumentelor și Siturilor

Începând cu anul 1982, ziua de 18 aprilie este dedicată monumentelor istorice, pentru a sărbători și promova patrimoniul cultural din întreaga lume. Scopul este acela de a încuraja comunitățile locale să aprecieze rolul pe care patrimoniul îl joacă în viața și pentru construirea identității lor. În acest an este celebrat Patrimoniul Cultural Acvatic, apa fiind una dintre cele mai importante resurse pentru viață, care a contribuit la dezvoltarea și generarea unei culturi materiale semnificative. Cum să o obțină, cum să o depoziteze, cum să-i valorifice energia au constituit unele dintre întrebările principale ale omenirii, ale căror răspunsuri s-au materializat de-a lungul vremii în nenumărate forme. De asemenea, apa a jucat rolul unui adevărat catalizator în dezvoltarea unor manifestări culturale semnificative; a inspirat poezia, literatura, pictura, sculptura sau dansul, a avut un impact deosebit asupra dezvoltării filozofiei și a practicilor religioase. Patrimoniul cultural al apei se referă așadar nu doar la tehnologia și arhitectura pe care omenirea le-au dezvoltat pentru a o gestiona și utiliza, ci și la acele valori intangibile care ne-au modelat credințele și comportamentul.

În fiecare an, un număr tot mai mare de Comitete Naționale ICOMOS organizează evenimente speciale cu ocazia zilei de 18 aprilie. Tururi ghidate la monumente istorice, șantiere de restaurare sau situri arheologice, conferințe organizate în spații publice, expoziții, lansări de publicații, inaugurări de monumente recent restaurate, sunt doar câteva dintre activitățile ce au loc în această zi.

Ziua Monumentelor Istorice a fost marcată în București, pe data de 18 aprilie, în comun de ICOMOS și ICOM la Muzeul Țăranului Român. În preajma aceleiași zile, în perioada 14-16 aprilie, capitala a găzduit un alt eveniment important dedicat patrimoniului, cea de-a 12-a ediție a Simpozionului Arhitectură. Restaurare. Arheologie, organizată de Asociația ARA, cu tema *Arheologia în oraș. Spiritul locului*.

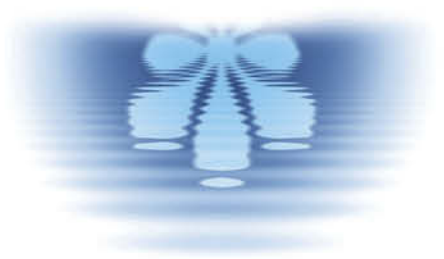
Relaxare & Rafinament

Piscine • Saune • Spa • Decorațiuni de grădină

Showroom:

Șos. Pipera-Tunari nr. 2A, 077190, Voluntari, Ilfov
Tel: 021 242 0888 | Fax: 021 242 0060
e-mail: info@kasta.com | www.kasta.com

Premiul Mies van der Rohe 2011: Neues Museum, Berlin

Premiul European pentru Arhitectură Contemporană, inițiativă a Comisiei Europene și a Fundației Mies van der Rohe, se acordă anul acesta proiectului Neues Museum din Berlin, semnat de Sir David Chipperfield.

Proiectul a fost ales din 343 de înscrieri provenite din întreaga lume, având în comun contribuții semnificative la viața

orașelor în care au fost construite.

Pe lângă acest premiu, juriul a acordat tinerilor arhitecți Ramon Bosch și Bet Capdeferro mențiunea specială "Emerging Architect", pentru proiectul Collage House din Girona, Spania.

Într-o primă fază a competiției biennale, juriul a ales 6 proiecte finaliste, realizate de nume sonore din lumea arhitecturii:

Zaha Hadid, Bernard Tschumi, Jean Nouvel, Koen van Velsen, Martine De Maeseneer și nu în ultimul rând, câștigătorul Marelui Premiu, David Chipperfield.

Decernarea premiului va avea loc pe data de 20 iunie în Pavilionul Mies van der Rohe din Barcelona.

www.miesarch.com

© Ute Zscharnt

Neues Museum Berlin, Germania David Chipperfield Architects / David Chipperfield

Neues Museum din Berlin a fost construit între 1843 și 1855 după planurile lui Friedrich August Stuller. Suferind distrugerii importante în urma bombardamentelor din Al Doilea Război Mondial, în 1997 David Chipperfield a fost numit arhitectul responsabil de refacerea clădirii. Chipperfield a evitat în mod programatic simularea structurii inițiale, monumentalizarea ruinelor sau colajul evident între vechi și nou; a reintegrat în schimb toate fragmentele existente și recuperate unei totalități, într-un spirit de autenticitate.

MAXXI: Museum of XXI Century Arts Rome, Italia Zaha Hadid Architects / Zaha Hadid, Patrick Schumacher, Gianluca Racana

Proiectul Muzeului Național al Artelor Contemporane din Roma – sau MAXXI – a pornit de la ideea de a crea un pol urban important pentru societate mai degrabă decât o clădire-obiect. Locația nu a fost una simplă: situl amplasat în cartierul Flaminio este marcat de prezența unor construcții austere de tip cazarmă, întinse ca suprafață, dar reduse pe verticală. Proiectul se conformează elegant acestei tendințe a țesutului urban, propunând un ansamblu de clădiri abia perceptibil ca înălțime, dezvoltat pe tipologia zonei: o compoziție de tip campus, alcătuită din mai multe corpuri fin articulate între ele.

© Iwan Bann

© Rob't Hart Fotografie

Rehabilitation Centre Groot Klimmendaal Arnhem, Olanda
Architectenbureau Koen van Velsen / Koen van Velsen

Centrul de Reabilitare Groot Klimmendaal, situat într-o pădure din apropierea localității Arnhem, Olanda, în ciuda dimensiunilor sale de aproximativ 14.000 de mp, se integrează armonios în peisajul înconjurător. Deschiderea vitrată a spațiului central permite o comunicare permanentă între spațiul interior și cel exterior, natura având astfel o prezență puternică în orice colț al clădirii.

© Filip Dujardin

Bronks Youth Theatre Brussels, Belgia
MDMA – Martine De Maeseener
Architecten / Martine De Maeseener, Dirk Van den Brande

Proiectul Bronks Youth Theatre, semnat de MDMA, își propune să aducă tinerii în contact cu artele spectacolului. Cu toate că amplasarea într-un țesut istoric presupunea respectarea specificului zonei, fără a intra în conflict cu acesta, funcțiunea publică cerea un volum ușor de observat. Pentru rezolvarea acestei dileme, arhitecții au optat pentru o fațadă principală complet vitrată și pentru un perete culisant la sala de repetiții așa încât spectacolele să poată fi aduse mai aproape de stradă.

Acropolis Museum Athens, Grecia
Bernard Tschumi Architects / Bernard Tschumi

Situat în zona istorică Makryianni a Atenei, noul Muzeu al Acropolei se află la o distanță mai mică de 300 de metri de Partenon, la începutul unei rețele de alei pietonale ce leagă siturile arheologice de monumentele de pe Acropole. Locația permite dialogul dintre spațiile expoziționale și clădirile de pe Acropole.

© Christian Richters

Concert House Danish Radio Copenhagen, Danemarca
Ateliers Jean Nouvel / Jean Nouvel

Proiectul lui Jean Nouvel cuprinde o serie de volume ce adăpostesc diferite funcțiuni, într-o cutie înaltă de 45 de metri, cu pereții asemenea unor ecrane transparente de culoare albastră. Înfațișarea clădirii se află astfel în permanentă schimbare, în funcție de condițiile de iluminare și de momentul zilei, relevând și disimulând în același timp interiorul.

© Philippe Ruault

Pritzker 2011 pentru Eduardo Souto de Moura

Premiul Pritzker răsplătește în fiecare an un arhitect în viață care a adus contribuții semnificative umanității și mediului construit prin intermediul arhitecturii și a cărei operă demonstrează o combinație de calitate precum talent, viziune și angajament. În acest an, premiul îi revine arhitectului portughez Eduardo Souto de Moura.

După ce și-a înființat propriul birou de arhitectură în anul 1980, Souto de Moura a finalizat peste 60 de proiecte, majoritatea construite în Portugalia, dar și în țări precum Spania, Italia, Germania, Marea Britanie sau Elveția. Versatilitatea activității sale e evidentă în varietatea proiectelor pe care le-a realizat, de la clădiri rezidențiale la construcții de o anvergură mai mare, precum centre comerciale, hoteluri, locuințe colective, clădiri de birouri, galerii de artă, muzee sau școli. Multe din clădirile sale timpurii sunt locuințe unifamiliale și rămân până astăzi opere de referință. Cu timpul, aria proiectelor sale s-a lărgit, cuprinzând clădiri precum Stadionul Municipal Braga, proiectat în 2000, Burgo Tower, proiectat la începutul anilor '90, dar construit un deceniu mai târziu, sau Muzeul Paula Rego, finalizat în 2008. În ultimele trei decenii, arhitectul portughez a creat o operă remarcabilă și profund contemporană, raportându-se

însă întotdeauna la tradiția arhitecturală. Încă de la primele sale proiecte, realizate în anii '80, Souto de Moura a dat dovadă de o viziune proprie, fără a se alinia la tendințele vremii. În simplitatea lor aparentă, clădirile sale fac o serie de trimiteri la caracteristicile regiunii, peisajului și sitului și în același timp la istoria arhitecturii.

Stadionul său din Braga, Portugalia, ce a găzduit Campionatul european de fotbal în 2004, a fost unul dintre proiectele care l-au făcut celebru în lumea întreagă. O cantitate enormă de granit a fost excavată din zonă și transformată mai apoi în ciment folosit la construcție, iar exploziile precise au creat un zid înalt de granit ce încheie una din laturile stadionului. Souto de Moura descrie această coexistență dintre mediul natural și intervenția umană artificială ca fiind o arhitectură de calitate.

Un alt proiect al său, Turnul Burgo, finalizat în 2007 și construit chiar în orașul în care trăiește și creează, Porto,

cuprinde două clădiri alăturate, una verticală și una orizontală, cu dimensiuni diferite, dar în dialog una cu cealaltă și totodată cu peisajul urban. După cum afirma însăși arhitectul, un turn de birouri cu 20 de etaje constituia la momentul respectiv un proiect neobișnuit pentru cariera sa, dacă avem în vedere faptul că a pornit de la locuințe unifamiliale.

Dintre numeroasele case pe care le-a proiectat de-a lungul timpului, cea mai apreciată de juriu a fost Casa Numărul Doi din Bom Jesus, pentru subtilitatea cu care sunt alternate fâșiile de beton în zidurile exterioare.

Mănăstirea din zona muntoasă Amare, cu numele Santa Maria do Bouro a constituit prilejul pentru Souto de Moura să activeze și în sfera reconversiilor. Între anii 1989 și 1997, a transformat această structură cu o vechime de opt secole într-un hotel, reușind să creeze spații ce sunt în deplină armonie cu istoria locului și arhitectura modernă.

Unul dintre cele mai recente proiecte ale arhitectului portughez este Muzeul Paula Rego. Pornind de la anumite aspecte ale arhitecturii istorice a regiunii, Souto de Moura și-a elaborat conceptul pe reinterpretarea contemporană a acestora, elaborând un soi de arhitectură modernistă, fără să repete însă modelele trecutului.

Laureatul Pritzker 2011 este un arhitect fascinat de frumusețea și autenticitatea materialelor, iar măiestria cu care le abordează este evidentă în fiecare clădire a sa. Utilizarea cuprului, a pietrei, betonului și a lemnului în Centrul Cultural din Porto, finalizat în 1991 constituie exemplul cel mai elocvent pentru modul în care reușește să combine materiale dintre cele mai diverse.

Arhitectura lui Eduardo Souto de Moura e caracterizată de inteligență și seriozitate. Opera sa necesită un contact îndelung și nu o privire rapidă, deoarece ea comunică la nivel emoțional doar aceluia care are timp să asculte.

Ceremonia de decernare a premiului va avea loc în Washington D.C., într-una dintre cele mai reprezentative clădiri ale capitalei Statelor Unite – Auditoriumul Andrew W. Mellon, operă a arhitectului Arthur Brown Jr. și construită între 1926 și 1931.

www.pritzkerprize.com

1. Eduardo Souto de Moura.
2. Muzeul Paula Rego, Cascais.
3. Mănăstirea Santa Maria do Bouro, Amares.
4. Casa din Bom Jesus, Braga.
5. Stadionul din Braga.
6. Casa din Serra da Arrabida.
7. Mănăstirea Santa Maria do Bouro, Amares.

Foto: Luis Ferreira Alves, Augusto Brazio

World Class Cities în Istanbul

© Radu Malașincu

Pentru prima dată în istoria omenirii, populația care trăiește în orașe este mai numeroasă decât cea din mediul rural. Se estimează că spre sfârșitul secolului populația lumii va ajunge la un număr de 9,5 miliarde, dintre care 75% vor locui în așezări urbane. Datorită acestei accelerate creșteri demografice, mediul urban se confruntă cu probleme din ce în ce mai mari, fiind nevoit să asigure o infrastructură potrivită atât pentru locuitori, cât și pentru comerț.

Conferința World Class Cities ce se va desfășura la Istanbul în perioada 27-30 iunie 2011 va reuni specialiști respon-

sabili de îmbunătățirea printr-o dezvoltare durabilă a mediului urban construit. Vor fi prezenți primari, reprezentanți guvernamentali, ingineri, arhitecți, urbanisti, geotehniști, dezvoltatori, investitori, avocați, consultanți financiari, cercetători și mulți alții. Aceștia vor dezbate diversele probleme cu care se confruntă marile orașe și direcțiile în care ar trebui să se îndrepte viitoarele investiții.

Informații complete cu privire la eveniment puteți găsi pe www.world-classcities.com.

Lider mondial în plafoane modulare suspendate

Armstrong Students' Competition Serbia 2010 Authors: Ana Cogoljevic, Stefan Dordevic – Faculty of Architecture, University of Belgrade, Serbia

World
Architecture
Festival
Barcelona
2-4 November
2011

The 2011 super jury includes:

MICHAEL
SORKIN

BEN VAN
BERKEL

JO
NOERO

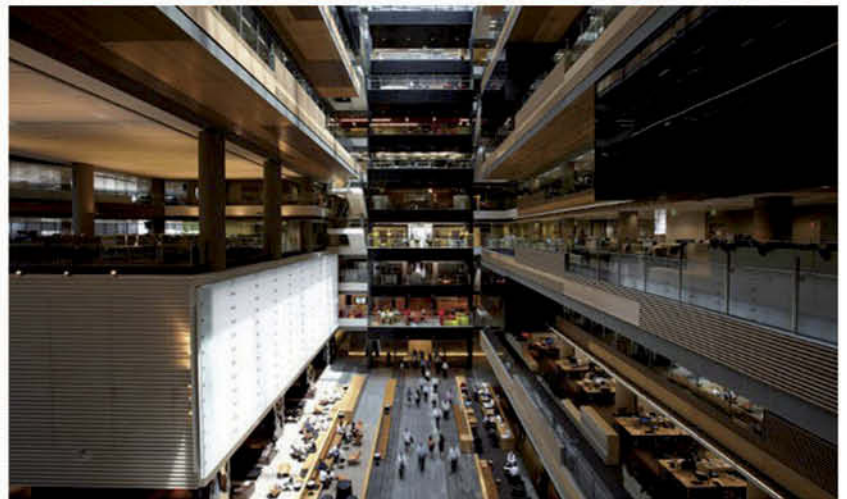

ODILE
DECQ

PROF.
KONGJIAN
YU

Visit
[worldarchitecture
festival.com](http://worldarchitecturefestival.com)
for the full
list of 2011
judges

Plus 70 international jury members including:

James Grose, BVN Architecture, Australia // Isay
Weinfeld, Isay Weinfeld, Brazil // Li Xiadong,
Li Xiadong Atellier, China // Bjarne Hammer,
Schmidt Hammer Lassen, Denmark // Gurjit Singh
Matharoo, Matharoo Associates, India // Yvonne
Farrell, Grafton Architects, Ireland // Akihiko
Hamada, Nikkon Sekkei, Japan // Peter Kudryavtsev,
Rusresorts, Building, Russia

Architectural Excellence- Live!

The world's largest, live, truly inclusive
and interactive global architectural
awards programme

1400+ architects - 500+ entries - 236
live shortlist presentations - 70+
international jury members - 65 countries
represented - 60+ international jury
members - 40 inspirational seminar
speakers - 1 Building of the Year -
1 totally unique, unmissable event!

ALL ENTRIES AND VISITOR PASSES ARE BUY
ONE GET ONE FREE! UNTIL 30 JUNE 2011

“WAF is a feast of
architecture, just don't get
too overwhelmed, otherwise you
might lose your head in the
heady atmosphere of WAF.”

Jo Noero, Founding Principal,
Noero Wolff Architects

Enter WAF 2011 to showcase your work to a global audience -
raise your profile, win acclaim and secure new business

T: +44 (0)20 7554 5800 / 0845 056 8339 E: info@worldarchitecturefestival.com
Please quote VIP code IGHARO when entering online

www.worldarchitecturefestival.com

Krion, sau spiritul nou al materiei

Poate că niciodată mobilierul de baie nu au fost mai extrovertite ca în timpurile noastre. Poate că niciodată arhitecții și designerii nu au adus mai evident în prim-plan obiectele sanitare precum în anii pe care îi trăim. Și toate acestea datorită noilor descoperiri tehnologice ce au împins către un nou pas în conceptele de ambientare.

Krionul, o descoperire recentă a diviziei Systempool a grupului Porcelanosa, face parte din acest nou suflu de materiale ce susțin schimbarea unei viziuni. Mai mult, acest material stă la baza unei adevărate revoluții, promovând o nouă paradigmă în materie de design.

Krionul este un material extrem de dur, neporos și omogen, compus dintr-o parte organică (rășini polimerice de poliester) și din două părți naturale (aluminiiu). Se poate spune că este o adevărată alchimie, întrucât nașterea lui consimte realizarea unor proiecte complexe cu o infinitate de forme. Materialul este disponibil în două variante, Stone și Lux. În timp ce primul este optimizat pentru cea mai bună performanță în piese turnate prin injectare, al doilea este compus din sticlă acrilică ce oferă o textură delicată.

Calitățile sale particulare îl fac un protagonist al lumii moderne: lungă rezistență la agenți chimici, impermeabilitatea, rezistența la foc, la șocuri și cu duritate asemănătoare pietrei. În plus, mai trebuie adăugată și ușurința de curățare a acestui material, fiind apreciat pentru aceasta chiar și de exigenta cerere a medicilor. Krionul se remarcă, însă, mai ales prin extrema ușurință de recondiționare: este suficientă o pastă catalizantă furnizată împreună cu kitul de reparare, lăsată la uscat și șlefuită, pentru a anula orice zgârietură.

Un alt atribut al Krionului se descoperă în posibilitățile creării unor geometrii, aproape imposibile cu alte materiale. Krionul pare să scormonească până în cel mai ascuns colț al creativității umane, invitând designerii să aducă pe lume obiecte la care nu se puteau gândi înainte. Maxima flexibilitate la cald, ce permite descoperirea unor forme și dimensiuni variate, fac din Krion un material adaptabil oricărui tip de ambient: lavoare, căzi sau alte obiecte sanitare, coloane de duș sau piscine, mese sau blaturi de bucătărie, scaune, piscine și lista poate continua la nesfârșit.

Krionul este unul dintre materialele viitorului. Este materialul inovației în arhitectură și al libertății de exprimare în design. Această credință este împărtășită și de Delta Design, care va deschide, în curând, în București, un laborator de creație și producție cu acest material exclusivist. La dispoziția arhitecților, acest centru din România urmărește să devină locul gestant al unor opere unicate, ce vor reflecta o nouă încarnare a spiritului în materie. (text: PAUL SCARLAT)

www.deltadesign.ro

SYSTEMPOOL

PORCELANOSA Group

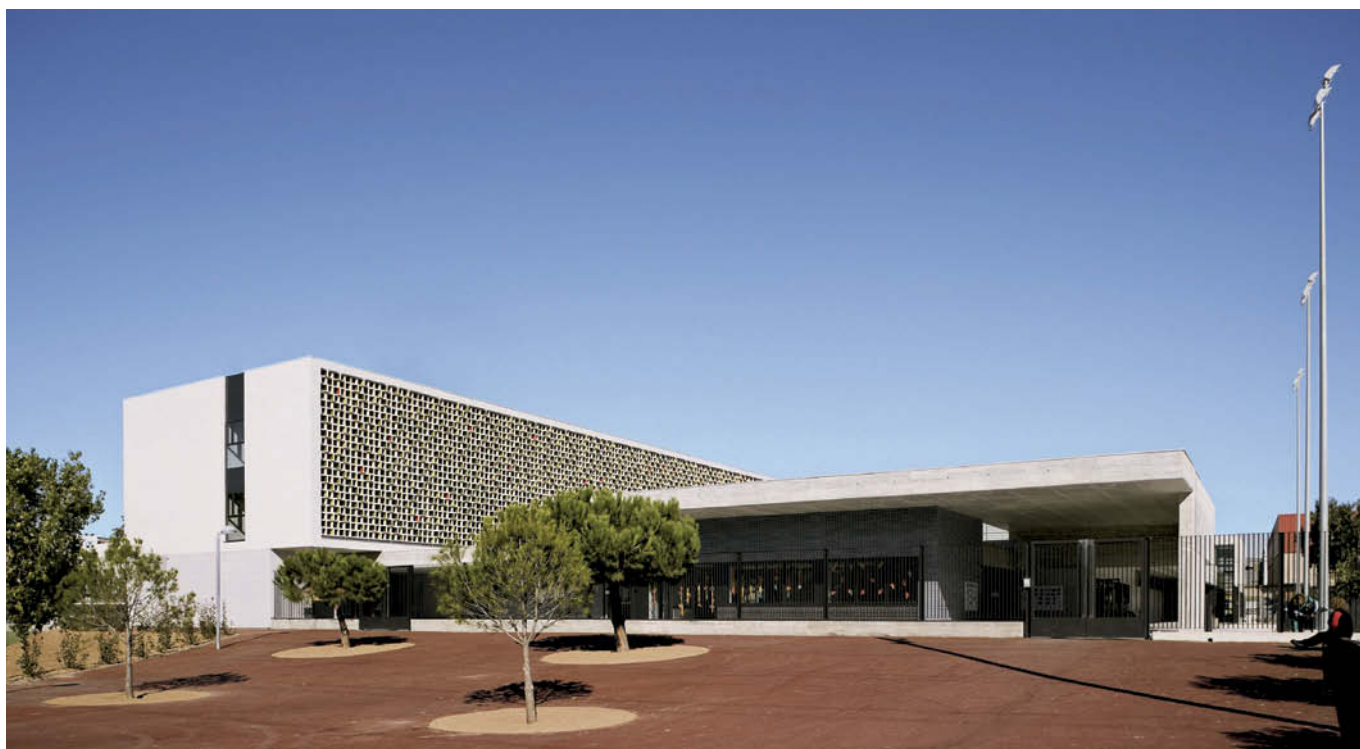

delta
DESIGN

www.deltadesign.ro

CEVISAMA 2011

Valencia a găzduit, între 8 și 11 februarie, a 29-a ediție a târgului internațional Cevisama, având în prim-plan forma și culoarea. Un accent deosebit a fost pus și în acest an pe sustenabilitate, reciclare, personalizarea spațiilor, exponatele reflectând tendințe variate: stilul neobaroc, accente „glamour”, efectele vizuale 3D, „noul rustic” cu tonalități naturale, suprafețe texturate sau imprimare, finisaje metalizate, motive florale, dar și clasicul contrast alb-negru.

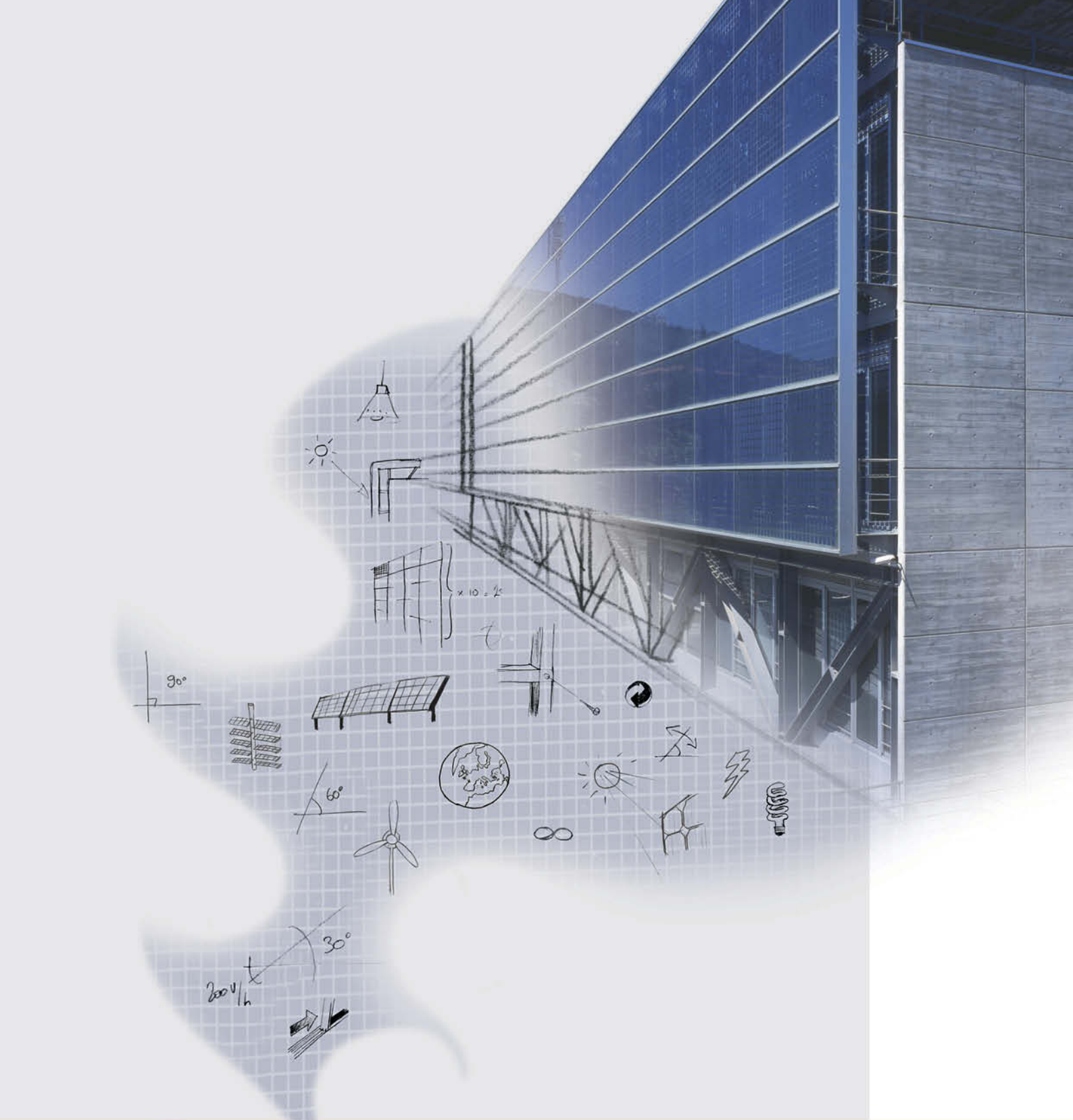

CEIP 2L Martinet, Mestura Arquitectes

În spațiul central au fost prezentate șase lucrări din cadrul celui de-al 7-lea eveniment Trans/hitos, cu tema „Confluente”: Pixel – simularea coroanei unor copaci sub care au fost prezentate 9 premii de arhitectură și interior; *Sound field* – tije metalice cu plăcuțe ceramice în capăt, sugerând papura în bătaia vântului; *Rice field* – instalație circulabilă integral din ceramică; *Re-make* – amenajare exterioară din materiale reciclabile, incluzând o aplicație pentru fațadă ventilată; *Expocatedras* – expunere lucrări ale studenților; *Lovin' green* – tendințe privind eficiența energetică, construcțiile sustenabile, reciclare, cooperarea cu natura.

Concursul Tile of Spain 2010, organizat de ASCER, a adunat în acest an 146 proiecte înscrise pentru trei categorii: arhitectură, design interior, lucrări de diplomă, iar premiile au fost înmânate în cadrul unei ceremonii chiar în timpul Cevisama. Premiul pentru arhitectură a fost ales în unanimitate, fiind apreciat pentru calitatea proiectului, dar și pentru modul inedit în care au fost utilizate elementele ceramice pe fațada de la stradă, permițând locuitorilor obținerea nivelului de intimitate dorit. Cei de la Bach Arquitectes au ales cu succes ceramica pentru a personaliza și pentru a oferi o identitate dinamică clădirii Casp 74. Arhitecții Frechilla&Lopez-Pelaez au primit o mențiune pentru Centrul de Sport Valle de las Canas din

Pozuelo, fiind apreciată rigoarea, simplitatea și firescul soluției oferite unei teme complexe de proiectare. Au mai fost oferite două distincții: IES Jaume I, arh. Ramon Esteve, pentru efectul spectaculos al ceramicii galben aprins în contrast cu betonul aparent; CEIP 2L Martinet, Mestura Arquitectes, pentru textura deosebită a ceramicii glazurate. La categoria design interior, a fost premiat arh. Manuel Clavel Rojo pentru parcare Avenida Libertad, fiind remarcată adaptarea plăcilor ceramice la o geometrie sinuoasă. Proiectul de reabilitare a Casei Del Almirante, BA Blasco Esparza, a primit mențiune pentru sensibilitatea cu care au fost îmbinate metode mai vechi cu tratamente noi utilizând materiale tradiționale. Foarte apreciată a fost pardoseala de plăci ceramice trapezoidale. Lucrarea de diplomă San Sebastian Thermal Sea Baths, arh. Alba Balmaseda Dominguez a fost desemnată câștigătoare pentru buna înțelegere a contextului natural, alegerea unui finisaj interior cu un comportament perfect pentru spații cu apă, contrastul dintre ceramică și beton. Mențiuni au primit arh. Sonia Perez Rubio pentru Școala de Film Calatanazor (adaptare la context istoric) și arh. Maroa Asuncion Ibanez Rosello pentru Market District Centre for Contemporary Art (schimbarea percepției în funcție de relația ceramică-lumină-culoare). / LAURA LIȚCANU

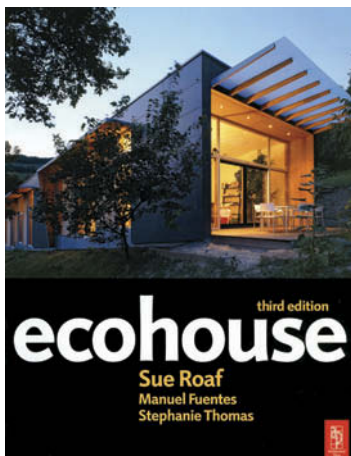

Ferestre si Usi
Pereti Cortina
Sisteme de glisare
Luminatoare Sere
Parasolare

R
REYNAERS
aluminium

Str. Lucian Blaga, nr. 4, sector 3, București
T/F: 021.321.08.38
www.reynaers.ro / office@reynaers.ro

**SI ALUMINIUL
PRINDE VIATA**

Ecohouse Third Edition

Ajuns la a treia ediție, volumul reprezintă un ghid tehnic și o sursă de inspirație pentru arhitecți, designeri și constructori din întreaga lume.

Pe măsură ce nevoia de a face față schimbărilor climatice devine din ce în ce mai stringentă, tot mai mulți profesioniști urmăresc să reducă impactul clădirilor construite de ei, prin folosirea de tehnologii sustenabile.

Ecohouse prezintă ultimele descoperiri în domeniul materialelor și tehnologiilor ecologice, ilustrându-le prin studii de caz

detaliate care au ca referință proiecte din întreaga lume. Prezenta ediție include și informații despre alimentarea cu energie din surse neconvenționale – vânt, micro-hidrocentrale și pompe de căldură – și o cercetare asupra posibilităților de folosire a materialelor de construcție cu impact minim asupra mediului, cum ar fi varul, lutul și cânepa.

Astfel, Ecohouse oferă arhitecților interesați de cele mai recente dezvoltări sustenabile numeroase opțiuni și modele pentru viitoarele lor proiecte.

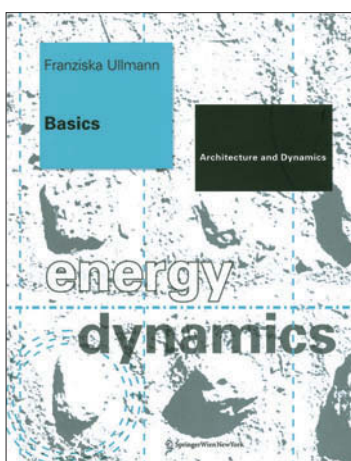
ISBN: 978-0-7506-6903-0

Număr de pagini: 488

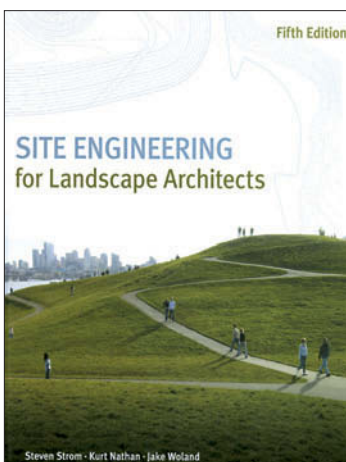
Copertă: broșată

Limba: engleză

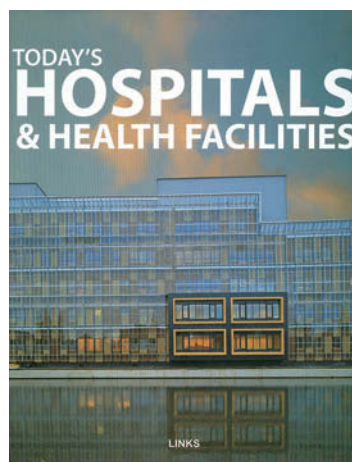
Energy Dynamics

Site Engineering for Landscape Architects

Today's Hospitals & Health Facilities

ISBN: 1978-3-7091-0323-4

Număr de pagini: 208

Copertă: broșată

Limba: engleză

ISBN: 978-0-470-13814-4

Număr de pagini: 208

Copertă: cartonată

Limba: engleză

ISBN: 978-84-92796-04-5

Număr de pagini: 300

Copertă: cartonată+supracopertă

Limba: engleză

FIȘE PENTRU O TOMOGRAFIE URBANĂ

BUCUREȘTIUL ASCUNS

HIDDEN BUCHAREST

FILES FOR AN URBAN TOMOGRAPHY

Din martie în librării și pe www.igloo.ro

HOME IS WHERE MY GROHE SPA™ IS

Transform your bathroom into
a haven of relaxation with
GROHE SPA™ luxury fittings.

GROHE
SPA

grohespa.com